

۴۹

اطلاعات او کلتور

دیکشنری

V-49
Feb 19, 1976

سال ۷

پنجشنبه ۳۰ دلو ۱۳۵۴

دوستان عزیز!
هیچگاه در جاده ها به تفریح
مشغول نشوید زیرا بی پروائی
تان در روی سرک ممکن است
حادثه ای بارآورده به حیات شما
صلحه برساند.

عصر نگر

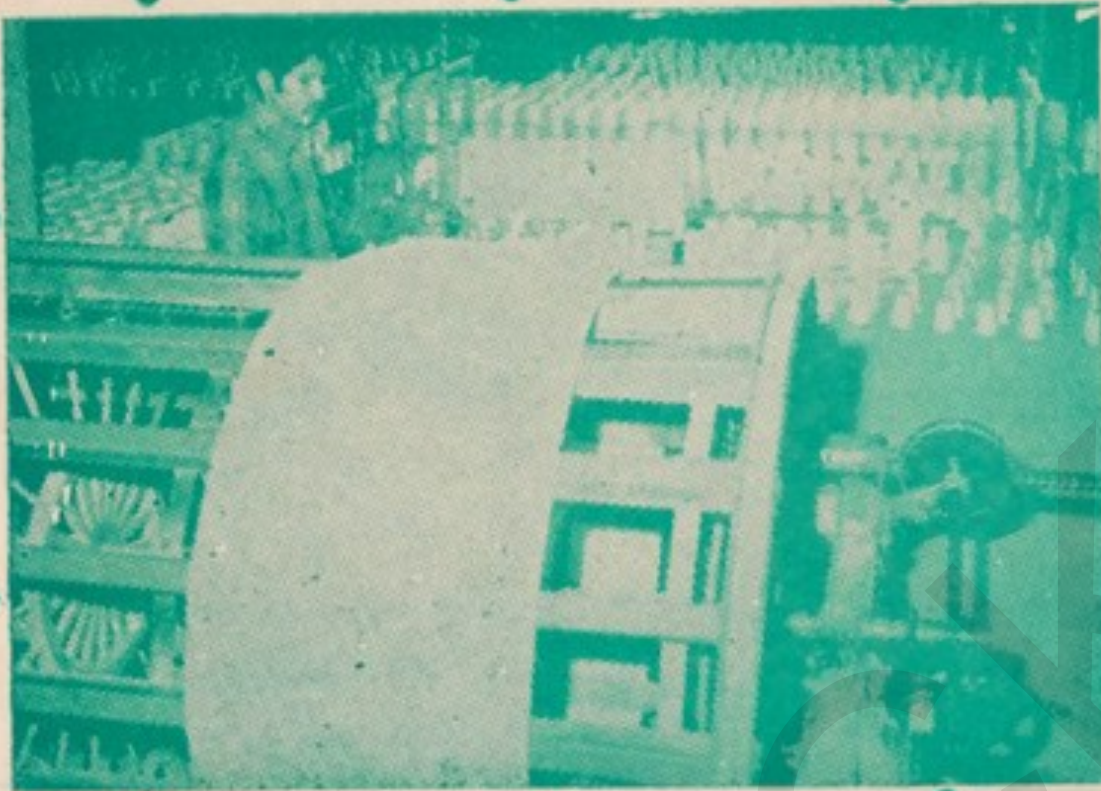
مانند زمان های قدیم حالا
تکه درکارگاه ها بادیست بافته
نمیشود. مادر پهلوی سا یر

ضروریات خود به لباس عجم

ضرورت داریم برای سا خن
لباس تکه لازم است و تکه در

فابریکه های عصری بمقدار زیاد
ووقت کم بافته میشود. درین
عکس ها قسمت های مختلف

فا بریکه نساجی نگر ها را
مشا هده میکنید.

میان‌نعیم متی زی

نو کړی کوم دیار په عاشقی کی

منت بار د سدوزی شاه زمان نه یم

د نیا کښی قدم کښیښود او پدی لاره
کښی یی ډیری ستو نزی او تکالیف
لیدلی دی خو هغه وچه پدی لاره
کښی یی خان روحانی مقام ته
ورساره اود ستر مقام څښتن
شو.

دمیا نعیم متی زی پلار، نیکه او
ټوله کورنی په پښتنو کښی شهرت
لری او ټوله په ښه سریتوب سره
مشهور دی.

داسی معلو میری چه میا نعیم
متی زی د سدوزو په عصر کښی
کند هار ته تللی دی او هلته یی
د کند هار دنا کودک په کلی کښی
ژوند او استوگنه شروع کړی ده
ځکه چه تر اوسه پوری خلک دده و
کورنی او زامنو ته د عقیدت او ارادت
احترام وړاندی کوی او د قدر په
سترگه ورته گوری. او داسی معلو
میری چه میا نعیم متی زی د سدوزو
په کورنی کښی د شاه زمان سدوزی
معاصر دی او په دغه وخت کښی یی

خوږو دوستانو دکمکیا نو
ښکلی مجله دهیواد دنومیا لیسو
دمعرفی په سلسله کښی دهیواد یی
بل نامتو او تکره شاعر، میا نعیم
متی زی معرفی کوی.

گرانو کوچنیانو امیا نعیم متی زی
د پښتو ادب دمیدان یو داسی تکره
شاعر تیر شوی دی چه د پښتو
شاعرانو په لومړی ډله کښی راځی
او ټول اشعار یی ملی رنگ او ملی
جذبی لری، متی زی په قوم خلیل
مومند دی چه د شیخ محمد شعیر

زوی او د شیخ محمد سعید لمسی دی
په شپږم پست کښی شیخ امام الدین
ته او په نهم پښت کښی شیخ متی
چه په کلات بابا سره مشهور دی
رسمیری (کلات بابا په کلات کښی
ښخ دی چه تراوسه پوری یی ټول
افغانان لمانځنه او زیارت کوی)
دغه ځای اوس د زابل دو لایست
پنامه سره یادیری.

زموږ دغه ملی او خوږ کلامه شاعر
د ۱۲۰۰ هجری کال په شاوخوا کی
زیریدلی دی دخپل پلار په
لارښوونه یی په تصوفی او روحانی

نومياک

پوره رو حانی او شعری قدر ت
درلود لکه چه دی په خپله وایی:
نوگری کوم دیار په عا شقی

کی

مند بار دستوزی شاه زمان

نهیم

دپښتو ژبی دغه ملی او رو حانی
شاعر دکابل اود هند په شاو خوا
کښی هم دپیری مدی لپاره ژو ند

کړی دی او ټول خلک یی دخپل ملی، روحانی او شعری فیض څخه برخورداره کړی دی. لکه چه وایی:
چه شاره دی غمازانو لسه وطنه
نعیم څکه کند از او کابل و نیو

دپورتنی شعر څخه لیدل کیږی چه دپښتو دغه ملی او رو حانی شاعر دخپل زیریدنی په ځای یعنی
کلات کښی ډیر ظلمونه او خوا ری لیدلی اود ډیرو ستونزو او زحمتونو سره لاس په گریوان وو څکه دی یو
پلوته دغمازانو دظلم او تیریودلاسه زاری او ناری وهی لکن بل پلوته بیاد ظالمانو او خدای نا تر سو خلکو
دبدی وضعی او تکالیفو څخه گیله او شکایت کوی نو همدغه وجه ده چه دغه ملی او روحانی شاعر خپل
اصلی ځای پرینسی اود گران هیواد نورو سیمو ته یی پناه وړی ده او هلته یی ټول خلک دشعر، شاعری
او ملی احساساتو په ښکلی بڼه کی خوښ او تازه ساتلی دی اود ملی درد او احساس پلوشو یی دهغوی
دماغو نه دډیر وخت لپاره سپیڅلی ساتلی دی.

میانعیم متی زی، دپښتو ژبی دشعر او شاعری په ډگر کښی یو ډیر ښکلی او گرا ښه دیوان لری چه
په ۲۲۲ مخه کښی راغونډ شوی دی او تقریبا په ۱۲۲۰ هجری کال کی پای ته رسیدلی دی. په نوموړی
کتاب کښی د ری زره بیتو نه ساتل شوی دی، داسی معلوم کیږی چه متی زی دخپل دیوان دلیکلو په
وخت کښی یو ډیر ښکلی، ټکره اود ملی درد او فکر ځوان وو.

دمتی زی دشعر مضامین ټوله عشقی او ملی جنبه لری. شعر یی ډیر خوږ او پر هره طبع برابر دی.
ویناو یی په سلا ست او متانت کښی ساری نلری ځینی ملی غزلی یی په خوږ والی او روانی کښی دپښتو
ادب دډیرو لوړو استا دانو په شان خوند او تازگی لری. ده په خپل شعر کی دنورو ژبو دکلماتو اولغاتو څخه
بیخی ډډه کړی ده بلکه خپل شعری خاص دپښتو په خالصو لغاتو او کلیما تو سره سمبال کړی دی سبک یی
درحمان بابا دسبک پیرو اود دغه ادبی مکتب یو ډیر نومیالی او نامتو لوستوونکی دی.

دپښتو دغه پیاوړی او نامتو ملی شاعر دخپل شعر او شاعری په ښکلی بڼه کښی ډیری خوږی او عشقی
غزلی هم لری چه ډیر پټ رازو نه او خوندوری هیلی پکښی پرتی دی.

دمتی زی دمړنی او وفات نیټه ښه پوره نده معلومه ده داشعارو څخه دومره څرگند کیږی چه دکندهار
دناکودک په کلی کښی مړ او هوری ښخ دی.

لنډه داچه، متی زی دپښتو ژبی یو ډیر پیاوړی ملی او روحانی شاعر تیر شوی دی شعر یی ډیر
خوږ او دهرمین سړی لپاره دزړه مرهم دی په خپلو ټولو اشعارو کی یی دمینی او ملی عشق ډیر خواږه او په
زړه پوری احساسات ځای کړی دی چه حقیقتا دهه دپاک، ملی او بسی الایشه مینی ښه تمثال دی. موږ ده
ته یو ډیر خوږ من، ملی او درد من شاعر ویلسی شو. روح دی ښادوی.

احمد ضیا اکبری

باشا گردان ممتاز آشنا شوید

احمد ضیاء اکبری یکی از متعلمین لایق مکتب نازوانا است.

وی همیشه به مضامین مکتب از نمره ده و نه کمتر نگرفته . احمد ضیاء در بین سایر همصنفانش توانسته است که مقام دوم نمرگی را اخذ نماید.

بہترین راہ مو فقیت را برای یک شاگرد پا بندی بہ حاضر ی ، معین نمودن اوقات درس و تفریح میداند .

وی برای یک شاگرد، در پہلوی درس مکتب مطالعہ کتب علمی واجتماعی را ضرور دانستہ و میگوید باید معلومات زیاد تری را از راه کتب مفید دیگر بدست بیاورد . همچنان وقتی انسان خستہ شد باید برای رفع خستگی ورزش نماید پرسیدمش ورزش مورد علاقہ تان کدام است؟ گفت: آبیازی و فوتبال . چون فعلا زمستان است و جای مناسب برای آبیازی نیست بنا بران روزهای کہ هوا خوب باشد بہ تمرین فوتبال می پردازم .

صفحات رموز زندگی خندہ و داستانہای مورد علاقہ ضیا است بہ مضامین ساینس علاقہ زیاد دارد و بعضی اوقات کتب مرآت مضامین ساینس را مطالعہ می کند و در آیندہ فکر دارد تا داکتر طب گردد و خدمت نیک و ارزشمندی را بہ هموطنان خود انجام بدهد .

محمد اشرف عظیمی

میخواهد پیلوت شود

محمد اشرف عظیمی از جمله شاگردان ممتاز مکتب شاہد دو- شمشیرہ (ع) کہ در کانکور مکتب خود بلند ترین نمرہ را اخذ کردہ است . وی مدت ہشت سال تحصیل را مؤفقا نہ سپری نمودہ و رسیدن بہ ہدف را نتیجہ زحمت و پشتکار می دانند ، محمد اشرف عظیمی بہ رسامی نیز علاقہ داشتہ و تا اندازہ

مہارت دارد . از ورزش ہابہ آب بازی و باسکتبال علاقہ مند بودہ ، تا اندازہ دسترس دارد . وی اوقات بیکاری اش را بہ مطالعہ کتب علمی و مفید سپری نمودہ ہر شمارہ و مجلہ دکمکیانو انیس را میخواند و بہ صفحات برازندہ گان و بیائید باہم جغرافیہ بیاموزیم علاقہ مند است .

محمد اشرف عظیمی

محمد اشرف عظیمی میخواهد تا در آیندہ بعد از ختم تحصیلات عالی یک پیلوت ورزشی شود .

مسعود و فرشته

خواهر و برادر

با استعداد

من نیز سیدید که در آینده کدام رشته را خوش دارید و بدون معطلی گفت: من دکتری را خوش دارم و می خواهم مریضان را تداوی کنم. بعد نوبت به خواهرش رسید وی نیز دختر با استعداد معلوم می شد خود را معرفی کرد.

اسم فرشته است منم به صنف اول، اول نمره کامیاب شدم و هر دوی ما به مکتب محبوب سلطانی درس میخوانیم فرشته هم پارچه خود را آورده بود او هم به تمام مضامین ازده کمتر نگرفته بود. از فرشته پرسیدم: به کدام مضامین زیاد تر علاقه دارید گفت: تمام مضامین مکتب را خوش دارم اما در ریاضیات خوش دارم امامی خواهرم در آینده معلم شوم. مسعود و فرشته هر دو به کورسهای زمستانی مکتب محبوب سلطانی شامل اند تا برای صنف دوم آمادگی بیشتر داشته باشند.

در دفتر مجله نشستیم بودیم که یک پسر و یک دختر هر دو با کمال ادب داخل دفتر گردیدند و بعد از سلام گفتند ما آمدیم تا همراهی ما مصاحبه نماییم.

هر دو چهره های شان با هم شبیه بود بعد از اینکه هر کدام خود را معرفی نمودند معلوم شد خواهر و برادراند.

از هر دو خواهرشن نمودم تا هر کدام خود را جداگانه معرفی نمایند.

اول پسر که خیلی باجرات بود گفت: نامم مسعود یما است.

بها والدین

همکار مجله

سید بها والدین شاه مظفر متعلم صنف سوم مکتب حیاتی است.

وی به موسیقی نیز علاقه داشته در بعضی کنسرت های لیسه غازی و یونتون کابل حصه گرفته است.

وی به مجله خیلی علاقه داشته میخواهد تا همکار دایمی مجله گردد.

من به صنف اول، اول نمره کامیاب شده و به صنف دوم شامل شدم وی در حالیکه پارچه اش در نزدش موجود بود و قتی پارچه او را دیدیم نمراتش ازده کمتر نبود از گفتار و حرکات او هم از روی پارچه اش معلوم می شد که پسردکی و با استعداد است. تا میخواستم از خواهرش که منتظر بود تا چه وقت نوبت به وی میرسد تا خود را معرفی کند سوالی بنمایم یما گفت: مصاحبه من خلاص شد از

جرج برنارد شواو که بود؟

دوستان عزیز! بزرگترین و معروفترین نویسنده معاصر انگلیسی که در قطار نویسندگان بزرگ قرار دارد جرج برنارد شواو است.

جرج برنارد شواو پنا ریخ ۲۶ ماه جنوری سال ۱۸۵۶ میلادی در دامان یک خانواده بی چیز در شهر دوبلین از شهر ایرلند بدنیا آمد. پدر وی مامور دولت و مادرش دختر یکی از زمینداران بود که تا اندازه ای با عث رونق کارش و وسعت معاش خانواده خود گردیده بود.

مادر این نویسنده بزرگ از موسیقی بهره کافی و در آوازه خوانی شهرت زیاد داشت. بر اثر ذوق و مهارت خود، فرزند خود را با موسیقی آشنا کرد و بهمین مناسبت جرج برنارد در دوران کودکی چند قطعه از آثار بزرگان موسیقی رایج

گرفت و هنوز ۱۵ سال از عمرش نمیگذشت که با کارهای آهنگسازان معروف آشنائی گردید.

به سال ۱۹۲۵ میلادی جایزه ادبی نوبل برای جرج برنارد شواو داده شده است.

این نویسنده بزرگ ساعت ۹ صبح چای میخورد، و سپس در اطاق کار خود مینشست و تا چاشت کار میکرد. بعد از صرف نان چاشت کمی استراحت میکرد. و بعد از آن تا ساعت ده شب مطالعه و نوشته میکرد و رادیو را گوش میداد و بعد از آن به خواب میرفت.

جرج برنارد شواو، بسیار آثار گرانبها به رشته تحریر آورده است که نام چند اثر او را برای مثال میآوریم.

- ۱- خانه های زنان بیوه.
- ۲- تزار و کلتو با ترا.
- ۳- عقیده عادی را جمع به جنگ و صلح.

۴- بی اعتنا بیهای دا کتر خلص اینکه امروز میلیونها نفر در جهان جرج برنارد شواو را رهبر معنوی و ادبی خود میدانند و او را بزرگترین نویسنده تشخیص میدهند.

...

این چیزها که اختراع شده اند؟ آله که آب گلدان را اندازه میکند:

دوستان عزیز! درین اواخر نزدیک کمپنی امی واقع نیویارک امریکا یک اختراع عجیب به میدان آورده است. با اختراع این آله، علاقمندان نگهداری گل های زیبا در خانه

بسادگی میتوانند که بفهمند که گلدان شان به آب ضرورت دارد یا نه. این آله که رطوبت سنج نام دارد، مقدار رطوبت را در ریشه گل معلوم کرده و به انسان میفهماند که گلدان به آب بیشتر ضرورت دارد یا نه.

چراغ های مربع شل موتر
دوستان عزیز! درین اواخر
کمپنی ویتو واقع امریکا یک
قسم چراغ های پیشروی
موتر نوع (استر ولا یست)
اختراع کرده است.

این چراغ ها حصه زیاد
سرك جلوی موتر را به صورت
کامل روشن میکند و سایه
هائیکه در اطراف خود بروی
سرك انجام میکند به میان
نمی آورد.

**آسترا لیا در کجا واقع
شده است؟**

دوستان عزیز! براعظم
آسترا لیا در جنوب شرق
براعظم آسیا واقع گردیده
است که مساحت آن ۸۹۶
کیلو متر مربع و تعداد نفوس
آن یازده و نیم ملیون نفر است
طول سواحل آسترا لیا
۱۹۵۰۰ کیلو متر و بلندترین
قله آن ۲۲۳۴ متر ارتفاع دارد
از جمله شهرهای مهم آن سدنی
میباشد که در سواحل جنوبی
آسترا لیا واقع گردیده است.
بایتخت آن شهر کانبرا
است که این شهر در ساحل
جنوب شرقی واقع گردیده.

اقلیم آسترا لیا صحرا نسی
و نیمه صحرا نسی است. مردم
آسترا لیا عیسوی مذهب است.

آسترا لیا بزرگترین سر زمین
صادر کننده پشم است
این مملکت در جمله ممالک
کامنو یلت انگلستان شامل
است.

(فرستنده محمد مارون)

راجع به گندم چه میدانید؟
دوستان عزیز! گندم، از
جمله احتیاجات مهم بشر می
باشد زیرا او لین احتیاجات
رامرفوع میدارد. گندم در دو
وقت سال زرع می شود،
گندمی که در بهار زرع میشود
بنام گندم بهاری و گندمی که
در خزان زرع می شود به نام
گندم خزانی مسمی است.

راجع به لبلبو چه میدانید؟
دوستان عزیز! لبلبوباتی
است که در جاهای سرد، گرم
و معتدل میروید. سردی
زمستان بالای لبلبو تا نرس
ندارد و در ممالک اروپایی
زیاد زرع می گردد. امروز در
جهان اولین مملکت تولید
کننده لبلبو اتحاد جماهیر
شوروی، دوم آلمان و سوم
فرانسه است در وطن عزیز
ما هم در صفحات شما لسی
لبلبو زرع می شود و از آن
بوره می سازند.

**چرا کمی آهن در بدن
نقص دارد؟**

دوستان عزیز! آهن، از
جمله مواد معدنی بوده. این
نوع مواد انسانرا در مقابل
امراض مقا و مت می بخشد
و از مرض قلت حجرات سرخ
خون حفاظت می کند چون
حجرات سرخ خون اکسیجن
را بتمام نقاط بدن میرساند
بنابراین اگر در بدن آهن کم
شود اکسیجن خون را بتمام
بدن رسانده نمی توانند و
انسانرا به نفس تنگی و بعضی
امراض دیگر مبتلا میسازند.
پس لازم است که شما اطفال

عزیز همیشه از غذا های
نوش جان کنید که مقدار
کافی آهن داشته باشد و به
هر اندازه بی که مقدار آهن
در وجود انسان زیاد باشد
بهمان اندازه برای صحت و
سلامتی مفید می باشد.

چطور تنفس می کنیم؟

دوستان عزیز! چون انسان
ها او لتر از همه به هوا
ضرورت دارد باید روش
بسازیم که هوا چه مرا حلی
را در بدن طی می کند.

هوا از راه دهن یا بینی،
داخل وجود می گردد. اما
بهتر است که تنفس از راه
بینی صورت بگیرد، چه در
بینی موها و رطوبت زیاد
است گرد و خاک را نمیگذارد
در داخل ششها شود. بعدا،
هوا از حنجره که در جوار نسی
تنفس می گردد. طول این نل
تقریبا دوازده سانتی متر

بهتر معلوم می شود، گذشته
داخل قصبه الریه یا نسل
است که در قسمت آخر به
دو حصه تقسیم می شود یکی
به شش راست و دیگری به
شش چپ میرسد این نل هوا
را در شش میرساند. ما

در شش داریم که در طرف
راست و چپ سینه واقع،
گردیده و در بین آن سوراخ
هایست که به نام کیسه های
هوایی یاد می شود و در وقت
تنفس شش ها کلان می شود
و جایش تنگ می گردد. درین
وقت حجاب حاجز که یک،

قصه چو کی کو چک سیاه

ریلیف، وقتی که دختر کوچکی بود فقط دو چیز برای شس آزار دهنده بود. یکی موهای دراز او، و دیگری نام او.

مادرش او را «ریلیف» صدا می‌زد، لاکن پدرش او را «لیفی» می‌گفت.

ریلیف با فا میلش در یک خانه کو چک سفید زندگی می‌کردند. این خانه در نزدیکی دریا بنا یافته بود و ریلیف می‌توانست از آینه‌خانه آمدن و رفتن کشتی‌ها را تماشا کند. گاهی هم در نزدیکی دریا می‌نشست و کشتی‌ها را سیل می‌کرد.

در خانه شان بسیار چیزهای دلچسپ بود لاکن ریلیف بیشتر از همه به چوکی کو چک سیاه علاقه داشت.

قصه این چوکی بسیار شیرین و دلچسپ است.

در یکی از روزهای بهار ریلیف و (امروز) برا درش، گاو شانرا در مزرعه به چرا برده بودند. آنها گاو را که (سوزان) نام داشت به آهستگی دنبال می‌کردند. وقتی آنها در بالای تپه رسیدند، سوزان چشمهای درشت و نسواری‌اش را به اطراف چرخاند و در جایش ایستاد و شروع کرد به خوردن علف‌های سبز پس راز اندکی توقف در تپه وقتی آنها بر می‌گشتند توجه ریلیف را خانه (ارلی میریل) جلب کرد که در همان نزدیکی قرار داشت.

بالای سقف خانه ارلی میریل یک خط باریک دود به نظر می‌خورد ریلیف که نگاه خود را از آنجا بر نمی‌داشت متوجه شد که دود آهسته آهسته زیاد تر و غلیظ تر شده می‌رود.

ریلیف بزود فکر کرد که در خانه هیچکس نیست برای اینکه او

ارلی میریل را در راه دیده بود که بشهر میرفت حتما باید واقعه اتفاق افتاده باشد! اینرا گفت و امروز و گاو را گذاشت و خو دبا عجله از تپه پامان

آمد. تیمی اولین مردی بود که با او بر خورد. او بالای مزرعه مشغول بود و تازه میخواست پس از کار مزرعه را ترک بگوید که ریلیف را دید که خیلی مانده است چهره اش سرخ شده و موهای درازش رویش را پوشانیده است.

ریلیف با دیدن این مرد چیغ زد: خانه ارلی میریل را آتش گرفته!

تیمی شروع به دویدن کرد ریلیف هم او را دنبال می‌کرد سعی

می‌نمود از او عقب نماند.

درین حال تیمی بالای او صدا زد:

لیفی مرا دنبال نکن، به قریه برو و برای اهالی در مورد آتش سوزی خبر برسان.

دیری نگذشت که جمعی از مردها

بالای تپه رسیدند و به تعقیب آنها زنهای قریه هم به کمک آمدند نخست

ماری رسید که لاغرتر و تیزتر از دیگران بود. بعد دیگران رسیدند در

حالی که سطل‌های خورد و کلان را با خود داشتند. از همه پسانتر خانم

«برون» رسید. او کوچکترین سطل را با خود داشت یک خط طولانی از

زنها و مردها برای خاموش ساختن آتش تشکیل شده بود و خانم برون

هم درین فطار داخل شد. خانم برون در آخر خط فعالیت داشت و تیمی

در نقطه آغاز دربین آب مردها دروازه را با زخموده و داخل خانه

رفتند تا سامان خانه را بیرون بکشند

امروز و سوزان از یک جای محفوظ

صحنه را تماشا می‌کردند لاکن ریلیف

آهسته آهسته به آتش سوزی نزدیک

شده رفت. او به چیزهایی که از خانه

دکمکیانو انیس

نمی‌کرد. حالا هر چیز را که در خانه
من خواست می‌آید، بگیر. ریلیف در
مورد تمام اشیا خانه که روز قبل دیده
بود فکر کرد. یک تصویر مادر کلان
میریل، یک میز، یک چیرکت. ریلیف
با این همه اشیا چه می‌کرد. اصلا
این چیز به چه درد او می‌خوردند.

((آنجا یک چیز است که از آن
خوشم می‌آید)) این جمله را ریلیف
با خود گفت: آن چیز که ریلیف در
موردش فکر میکرد همان چوکی
بود که روز قبل او بالا یسن نشسته
بود و از دور آتش را نظاره می
کرد.

ارلی به سر ریلیف دست کشید
و خندید. «... میدانم چه چیزی را
میخواهی از آن تو باشد. چوکی
کوچک سیاه! اینطور نیست؟
خوبست چوکی کوچک سیاه از تو
باشد. من امشب چوکی را برایت
بخانه خواهم آورد.»

این بود واقعه ای که سبب شد
چوکی کوچک سیاه از آن ریلیف
شود. بعد از آن هر که از برابر خانه
ریلیف می‌گذشت این دختر را
خوشیخت را میدید که بالای چوکی
سیاه کوچکش نشسته بعضی اوقات
او در بالای این چوکی می‌نشست و برای
خود گدی تیار می‌کرد گاهی هم
بالای چوکی می‌نشست و گاز می‌خورد
مثل آنروز که بالای چوکی نشسته
بود و آتش را تماشا می‌کرد.

بیرون کشیده بودند علاقه گرفت. یکی از مردها صدا کرد ازینجا دور شو.
این چوکی را بگیر و دور تر ازینجا بالای آن بنشین. از دور هم میتوانی
چیزی را که بان علاقه داری تماشا کنی.

ریلیف چوکی سیاه کوچک را برداشت و در کنار خیابان رفت و بالای
آن نشست. وقتی ریلیف بالای چوکی نشست دید که سطل های پر از آب
به تندی تاو بالا می‌رود و پروخالی میشود. بزودی آتش خاموش شد
و یک خط از دود غلیظ بیوا بلند گردید. مردها و زنها بطرف خانه
های خود روان شدند.

ریلیف، امروز و سوزان به آهستگی فرود آمدند.

عصر روز دیگر وقتی ریلیف و امروز و سوزان به تپه رفتند، ارلی
میریل را دیدند که در آستانه دروازه خود ایستاده.
ارلی میریل صدازد اینجا بیایی من میخواهم از کاری که تو کردی
تشکر کنم. اگر چشمهای تیز بین تو نمی بود هرگز خانه من نجات پیدا

۱ - اتمو سفیر زمین :

اتمو سفیر یا کره هوایی که اطراف زمین را احاطه کرده است. متشکل از گازات، مختلف است. این کره هوایی مربوط به کره زمین و جز جدا نشدنی آنرا تشکیل می دهد. اتمو سفیر زمین همراه با کره زمین در حرکت است. اتمو سفیر این ماده حیاتی در تحولات و تبدلات سطح زمین نیز سهمیم بوده و یکی از اوصاف متمایز سیاره، ماه را تشکیل میدهد.

هوای فضایی که زمین را احاطه کرده دارای وزن می باشد و یکی از خواص مهم و عمده آن فشار می باشد. همچنین هوا اشعه آفتاب، حرارت و رطوبت را جذب می نماید.

اتمو سفیر زمین از گازات مختلف تشکیل شده است. اجزا اتمو سفیر زمین تسایر ارتفاع هفتاد کیلو متر ثابت است. این اجزا عبارت اند از :

نایتروجن ۷۸٫۰۹ فیصد،
اکسیجن بیست اعشاریه نو و پنج فیصد، آرگون یک فیصد. همچنین یک مقدار بسیار کم گازات دیگر مانند هایدروجن، نیون، گاز بن دای اکساید و بخارات آب و غیره در اتمو سفیر وجود دارند.

پیا پید با هم جغرافیة پیا سوزیم

ساخته ان زمین

شرایط طبیعی در ابتدای بوجود آمدن زمین بر شکل هندسی فعلی آن کاملاً مؤثر بوده است.

چه در ابتداء که زمین از کتله نیبولا جدا گردیده بود، مانند یک پارچه گاز آتشی بود. این کره آتشین حرکت داشت چون آهسته آهسته حرارت خود را از دست میداد بنا بر آن سرعت حرکت آن بیشتر می گردید.

در اثر سریع شدن حرکت زمین قوه فرار از مرکز حصارهای وسطی کره زمین که ناحیه استوا را تشکیل میدهد تأثیر کرده آنرا به طرف خارج کشانید.

بنا بر آن قسمت استوایی زمین دارای برآمدگی و قسمت های قطبین کمی فرو رفتگی پیدا کرد. از همین جهت است که زمین شکل کاملاً کروی نداشته بلکه نزدیک به بیضوی دارد.

طوری که در درسهای پیشتر خواندید زمین بدور آفتاب به مدار بیضوی حرکت کند. انتقالی خود را طی می کند. زمین در اثر حرکت انتقالی خود مسافه نه صد و سی و

شش میلیون کیلو متر را با سرعت متوسطه بیست و نه اعشاریه پنج ثانیه می پیماید. فاصله متوسط زمین از آفتاب یک صد و پنجاه میلیون کیلو متر است. کتله زمین، مساوی به یک بر سه صد و سی و یک هزار نه صد و پنجاه حصه کتله آفتاب است.

حجم زمین ۱۰۸۲۸۴۱ - میلیون کیلو متر مکعب است. شعاع طویل زمین (در خط استوا) مساوی به شش هزار سه صد و هفتاد و سه اعشاریه چهار کیلو متر است.

در حالی که شعاع کوتاه زمین (در قطبین) مساوی به شش هزار و سه صد و پنجاه و شش اعشاریه نه کیلو متر است.

در اثر تحقیقات و مطالعات و تخمین هایی که علما در باره ساختمان زمین به عمل آورده اند زمین را می توان به طبقات ذیل تقسیم کرد:

- ۱ - اتمو سفیر (فضای زمین)
- ۲ - هایدرو سفیر (قسمت آبی زمین)
- ۳ - لیتو سفیر (قشر زمین)

با كوى شكارى

يکروز باکو به گو چاگفت: چه فکر میکنی که تو درکلانی یکنفر چاق خواهی بود یسا یکنفر لاغرا!

گوچا که این فکر را نکرده بود در مقابل سوال با کسو خندیده گفت: میخوام در کلانی یک آدم قوی و نیرو مند باشم. در آنوقت با تو یکجا به شکار خواهم رفت.

تو در جنگل گر سنه مسی شوی. ممکنست داد و فریادت تمام جنگل را بگیرد. شکار کار آسان و ساده نیست حوصله و طاقت میخواهد.

گوچا گفت: این را میدانم. اما من یک بچه چاق هستم و تحمل من در گر سنگی نسبت به تو زیاد است اگر در جنگل غذای کافی نداشتیم من مسی میتوانم سهم خودرا بهتوبدهم. من سهم ترا قبول ندارم. اگر در جنگل گر سنه شوم خودم میتوانم غذا و خوراک خود را تهیه کنم.

گوچا گفت: خوب است، من همکار تو میشوم و درکارها با تو کمک خواهم کرد.

باکو گفت: من یک خواهر و برادر بزرگ و یک کاکای نیرو مند دارم، هر گاه به همکار احتیاج پیداکنم آن کمک مینمایند.

پس من نفری را پیدا میکنم که خواهر و برادر بزرگ

و کاکای نیرو مند نداشته باشد. گوچا این راگفت و بسا خنده معنی داری از نزد باکو دور شد.

روزی از روزها یک طوطی از سر زمینی که در آن بپر ها

غریو و فریاد میکشند یک خبر مہیب و ترسناک را برای باکو آورده بود.

اصل خبر این بود که در چوچه یک ببر ماده گم شده بود و معلوم نبود که برای آنها چه حادثه رخ داده است.

آیا تا هنوز زنده اند یاچطور.

مادر ببر ها از غم و غصه زیاد مریض شده و در زیر یک درخت ناله و فریاد میکرد. او در حال غم و ناامیدی طوطی

هو شیار را و وظیفه داده بود تا باکو را در هر جائیکه باشد پیدا کرده و این خبر غم انگیز را برایش برساند.

گوچا سر خود را از دیوار خانه بلند کرده و طوطی طلایی را در صحن خانه باکو مشا هده کرد.

گوچا خبر غم انگیز گم شدن چوچه های ببر را از زبان طوطی شنید و با خود گفت: من از باکو میخواهم مرا همراه خود ببرد. اما دفعتا فکر دیگری برای او پیدا شد. نه او مرا باخود نخواهد برد. این را

میدانم. بهتر است اورا تعقیب کنم. البته تعقیب ببر ها کار مشکل است و شما مطمئن نیستید که چه حادثه برای شما رخ خواهد داد.

باکو و قتیکه از خانه خارج شد گوچا هم او را پنهانی تعقیب کرد. باکو به راه خود ادامه داد تا به سر زمینی رسید که در آن ببر ها غریو و فریاد میکشند.

باکو ببر ماده را ملاقات کرد. بیچاره از غم و غصه زیاد آنقدر ضعیف و ناتوان شده که فکر می شد یک خریطه استخوان است.

باکو گفت: غصه نکنید. در جنگل مرا همه کس مسی شناسند من یقین دارم که چوچه های ترا بزودی پیدا کرده و باز دیگر در نزدت حاضر خواهد شد.

گوچا همانطور میگو شید تا خود را از نظر باکو دور نگه دارد، اما چون جسم قوی و چاق داشت مجبور بود خودرا

در لای درختان بزرگ جنگل پنهان نماید. اما این پنهان شدن

مانع آن نمی شد که او چیزی را نشنود و یا کو چکترین یک واقعه از نظرش دور بماند.

کلاوس کو چک و کلاوس بزرگ

مسافر به يك پایه ضخيم تر چپری دودست و دو پاچسپیدو خز یده خزیده بپام چپری بالا شد ، و خو یشتن رایبچانید تا استراحت کا ملی داشته باشد . پرده ای پشت پنجره کلکین ها را کاملاً نه پوشاند . بود و مسافر میتوا نست از جای خود داخل اتاق رابینند . در وسط اتاق

میز بزرگی نظر کلاوس کو چک را بخود جلب کرد که بر آن تو شیدنی و کباب و یک ماهی بریان چیده شده بود .

مرد مسافر باخود می گفت: «ایکاش میتوانستم از آن چیز ها يك ذره بچشم !» بعد لبهای خود را لیسیدو اضافه کرد: «اوه ، خدا یا ! چه كيك لذیذی ! این كيك چقدر کلان است!»

صدای غرش موتر تو جهش را جلب کرد ، موتر بطرف قلعه نزد يك می شد ، راننده آن خود دهقان بود که بخانه اش باز میگشت .

زن با منتهای چابکی تمام خوراکی های لذیذ را بداخل داش خودپنهان کرد ، زیرا که اگر شو هرش میدید یقیناً مشتبه شده می پرسید که این چیز هاچه معنی داشته و برای چه مقصد تهیه شده است .

مسافر وقتیکه دید تمام خوراکی ها بیک چشم بهم زدن از بین برداشته شد ، بی مهابا گفت: «اوه،عجبا!» دهقان که درین اثنا بدر واز رسیده بود صدای او را شنیده با لا

نگریست . یکی دو سر فه کرد و پرسید:

«مثلیکه در آن بالایی کسی هست؟ مسافر پایین پرید وازینکه چگونه راهش را درجنگل گم کرده وازصاحب منزل هم اجازه خواسته بود که شب را در آنجا بگذراند برای دهقان شرح داد.»

دهقان گفت: «چرا نه ، یقیناً ، مگر ما باید اولاً چیزی بخوریم !»

زن دهقان هردورا به خو شروبی استقبال کرد و میز درازی راجید . يك کاسه کلان آش را در میان گذاشت . دهقان که از همه چیز بی خبر و خیلی گرسنه بود با اشتهای تام شروع کرد بخوردن . مگر مسافر که از کباب لذیذ ، ماهی بریان

كيك و غیره چیز های داخل داش می اندیشید ، اشتهايش چندان به آش نمی آمد . زیر میز ، پیش پای خود ، بوچی پوست اسب خودرا گذاشته بود . چون بخوردن آش قطعاً رغبت نمیکرد ، بنا بران بوچی را لگد کرد و پوست خشك داخل بوچی يك صدای عجیب بر آورد . مسافر کردن خودرا به بوچی نزد يك کرده گفت: «هیش!»

مگر درعین زمان آنرا دو باره بالگد زد و يك چیغ بلند در فضای اتاق پیچید .

دهقان با تعجب پرسید: «و ای ، توجه آوردی درین جوالکت؟»

مسافر گفت: «آه ، يك جادو گسر است ، و میگو ید ما نباید آش بخوریم تمام داش را پر از گوشت و ماهی و كيك کرده است !»

دهقان باعجله داش راباز کرد و تمام غذا هایی را که زنش پنهان کرده بود در آنجا دید . و باورش آمد که این کار را جادو گر کرده است . زنش از وار خطایی آبدهش خشك شده بود جرات نمیکرد حتی يك کلمه هم چیزی بگوید ، غذا ها را سا بالای میز چیده شد و هردو يك طعام خوب ماهی ، گوشت و كيك نوش جان کردند .

دهقان را مسرت بسیاری دست داد . باخود اندیشید که چیزی بدهد تا جادوگری مانند جادوگر مسافر را صاحب شود .

دهقان رو به مسافر کرده گفت: «تو باید جادوگر را بمن بفروشی در بدل آن هر چه میخواهی بخوانی ! يك پیمانۀ زر به تو خواهیم داد !»

نه این معامله را نمیتوانم بکنم . آخر فقط فایده ای را که از یسن جادو گر برایم میرسد فکر کن ! دهقان بزاری گفت :

«آه ، مگر من دیوانه اش استم . و بالاخره آنقدر تقاضا و زاری کرده که کلاوس کوچک را مجبور ساخت بلی بگوید واضافه کرد :

نامم

دکمکیانو انیس

باز برف بنای با رید ن،
گرفت و با فرود آمدن هر دانه
برف خا طرات گذشته ، در
نظرم مجسم می شود ،
خاطرا تی پر از یاس و نا
امیدی .

من مثل همیشه پشت همان
پنجره که همیشه می نشینم ،
نشسته ام و به برف ها نگاه
می کنم به برف ها که رقص
کنان از آسمان به زمین فرود ،
می آیند و منظره ای زیبا یی
را می سازند چنانچه هر
بیننده فکر می کند در ختیا
باز بار گرفته اند و گل کرده
اند ، اما این گلها حرا رت و
گرمی ندارد دیگر حالا صدای
چیهجه مر غکان خوش الحان
از باغها بلند نمی شود بسر
خلاف صدای قار قار زا غها
گوش ها را می رنجا ند اما
من این مزاحمت را به خا طر
رسیدن بهار که از مغا نشن
تازگی و طراوت است متحمل
می شوم .

برف لحاف سفید خود را ،
روی همه کایات هموار کرده
و همه چیز را سفید سا خته
است . دود سیاه و غلیظی
از دودرو های خانه های گلی
دهکده بر آورده و حلقه حلقه به
هوا بلند می شود تا جایی
که از نظر نا پدید می گردد ،
عبور و مرور عا برین درکوچه
ها کم است اما صدای خنده بچه
ها بگوش می رسد که آنها
برف بازی می کنند همه می
خندند . زیرا دنیای دا رند پر
از خو شبختی دنیای کو چک
زیبا و دوست داشتنی اما زود

ز

مستأ

ن

نوشته سیده

بعد از چند لحظه روی آدمک
برفی شان برف ریخت تا
بالا خرة آدمک شان مثل آدم
هایست به زمین خورد تکه تکه
شده پار چه های آن به اطراف
پرا گنده شد روی آن همانطور
برف می بارید که به ز یر
برف پنهان شد و هیچ اثری
از آن با قی نماند ، د یگر هوا
بکلی تاریک شده بود صدای
خنده بچه ها به گوش نمی
رسید همه خوابیده بود ندو
تنها صدای زوزه گرگ ، از
دور دست ها به گوش می
رسید دیگر همه به خواب
رفته بودند .

بیخود به یاد خودم افتادم به
یاد گذشته های تلخ خود ، به
بیرون نگاه کردم از آد مک
برفی هیچ اثری نبود او درزیر
برفها پنهان شده بود و من
هم خواستم گذشته را بسا
خاطرات تلخ آن بدست باد ،
بسپارم و درزیر بر فهای
سفید زمستان دفنش کنم و به
آینده امیدوار باشم .

گذر . در زندگی ایشان اثری
از بد بختی های زما نه نیست .
قنب پاک و معصوم شان مالا-
مال از شاد مانیست .

آنها دسته دسته به هرسو
جمع شده اند و می خوا هند
آدمک بر فی بسازند ، از دیدن
آنها خیلی لذت می برم هیچ
دل نمی خواست این منظره
تمام شود . همانطور بی خود
نشسته و به تماشای آنها
مشغول بودم دیدم هوا تاریک
شده بچه ها یی که یکه به
خانه های شان رفتند و تنها
آدمک بر فی شان با قی ماند

توبا آموزگار دوستدار مجله

ایلی بوددی بورد

م. اکر می

فا میل جدید

جون ودگ خواهر و برادر بودند آنها یک سنگ هم داشتند
سنگشان اسپات نام داشت.

جون ودگ هر وقت که در روی حویلی خود بازی میکردند
میدیدند که گلکار و نجار در پهلوی خانه شان یک خانه کلان
میسازند .

روزها گذشت یک روز جون به برادر خود دگ گفت: دگ
خانه تیار شد ولی هیچکس درین خانه زندگی نمیکند کی درین
خانه خواهد آمد؟

دگ گفت: این یک خانه کلان است شاید یک فامیل
کلان در اینجا زندگی کند .

جون گفت: بلی... یک فامیل کلان و شاید فامیلی که

درین خانه میاید یک دخترک
داشته باشید که من همراهی
دخترک شان بازی کنم .

دگ گفت: .. شاید فامیلی
که درین خانه میاید بچه داشته
باشید و من همراهی بچه شان
بازی کنم .

جون گفت: دگ بـزودی
در اینجا یک فامیل خواهد آمد
باز دیده میشود که بچه دارند
یادختر .

روزها گذشت یک روز جون
ودگ در روی حویلی بازی
میکردند که آواز استاده شدن

ترجمه: احمد اکبر تو فیقی

بود نبود یک دخترک ،

دخترک و پشک

نکرد دخترک یک روز دم پشک را کش نمود پشک قهر
شد و دست دخترک را پرت کند .

حالا رفاقت شان پایان
رسید. پشک دیگر نمی -
خواست همراه دخترک بازی
کند و گریخت. دخترک تنها
بود در چوکی بیرون نشسته
بود زگر به می کرد .
دخترک فهمید که هر گاه
کسی را آزار بدیم دیگر،
همراه ما رفیق نمی شود .

کوچک بود . او یکروز ، در
حویلی خود نشسته بود .
یک بار یک پشک را دید
این پشک خیلی مقبول بود .
دخترک به پشک صدا زد :
پشک بیا پشک بیا و پشک
پیش دخترک آمد دخترک ،
پشک را خیلی ناز میداد ، به
پشت سر او دست می کشید
و خیلی خوشی بود . که با او
بازی کرده می توانست مگر
این رفاقت مدت زیا دی دوام

جون گفت: ما جون ودگ
هستيم شما را كمك كرده
ميتوانيم .

مادر كلان گفت : تشكر،
اينست پيتر واينهم هلن .
درين وقت سگك جون ودگ
بطرف پيتر و هلن رفت و غوغو
كرد .

جون گفت: اينست (اسپات)
سگك ما هم ميخواهد براي رفقاي
جديدا خوش آوريد بگويد .

بعراز آن هرروز جون و
دگ با پيتر و هلن اطفال فاميل
جديد بازي ميكردند.

هر دو دويدند و در نز ديك
آنها ستاده شدند و سلام
دادند .

موترا درسرك پيشروي خانه
خود شنيدند جون ودگ هر دو
از حويلي بيرون رفتند تا ببينند
كه كيست .

آنروز يك موترا آبي در آنجا
آمد .

جون ودگ گفتند : اينست
يك فاميل جديد .

جون گفت: آه رفقاي جديد
ما آمدند .

دگ گفت: پدر و مادر شان
آمدند پس رفقاي ما كجا ست .

جون گفت : آه را ستي دختر
شان كجا ست .

دگ گفت: آه را ستي بچه
شان كجاست .

چند دقيقه بعد تر يك موترا
سياه آمد .

جون گفت : بين ، بين ، بين .
اونه پدر كلان و مادر كلان شان
هم آمدند .

جون ودگ دفعتا از خوشحالي
چيخ زدند . اونه يك بچه ويك
دختر هم از موترا پايان شدند درين
وقت جون به طرف بچه و دگ
بطرف دختر شانديد .

جون گفت: بيا برويم و سلام
بدهيم چطور دگ؟

رموز زندگي

شخص است . همچو مكا تيب زابه ديگران نشان دا دن كار
عاقلايه اي نيست .

اگر فرضا احساس عشق بين زن و مرد خا مو شي گردد
درست و مقبول آن خوا هدد بود كه نا مه هاي شا نرايك به
ديگر دوباره مسترد نمايند .

هر كسي مجبور است نامه هايي را كه بدست مي آورد
جواب گويد حتي اگر براي شما نوشتن جواب نا مه كار
مشكلي محسوب مي گر دد با آنها نبايد نا مه ها را به
صندوق كهنه اي خر مسن كنيد . رقفه اي دوا مدار در
مكاتبه شايد مناسبات دوستي را سرد سازد .

در روز گاران پیشین
 خر گوش کو شک و قشنگی
 زندگی میکرد که خر گوشهای
 دیگری را «زوپ» یاد می
 کردند. این خر گوش نه تنها
 از نگاه مقبولی با خر گوش
 های دیگر فرق داشت بلکه
 بحدی خیز و جست قوی میزد
 که همه تعجب میکردند که
 چطور این خر گوش با وجود
 کوچکی چنان بکتر از هر
 خر گوش دیگری است. روزی
 همه خر گوش ها به گرد
 زوپ حلقه زدند و پس از
 خر گوش ها گفت: ببینید که
 چه میگویم... زوپ بهترین
 شماست باید با وجود او
 افتخار کنیم، اگر مرغ های
 خانگی تخم میکذارند، گا و
 ما شیر میدهند و زنبور ها
 عسل جمع آوری مینمایند و
 دیگران از تخم و شیر و عسل
 آنها استفاده میکنند اکنون
 زوپ ثابت ساخت که خر گوش
 ها هم میتوانند مفید واقع شوند
 و یقیناً زوپ با جست و خیز
 و دو ش های تند خود میتواند
 سر گرمی خوبی برای
 تماشا خلق کند از پند و من
 من میخواهم زوپ با حیوانات
 دیگر مسابقه بدهد و وقتی او
 شهرت کمانی کرد دیگر تمام
 انسانها و حیوانات با وجود
 ما خواهند بالید، تسوپ وقتی
 این حرفها را از زبان
 خر گوش بزرگ شنید خیلی
 ها خور سند گردید و بلا
 فاصله فریاد کشید: من حاضر
 با هر حیوانی که بخوانند از
 بالای خر من های گندم این
 مزرعه خیز بزنم کی حاضر
 بدین مسابقه است...؟؟ گورن
 ها، اسب ها و آهوان خوش
 خط و خال با شنیدن سخنان
 خر گوش خندیدند و گفتند:

خر گوش قشنگ ما با تو
 مسابقه میدهیم ولی حیث که
 برای ما خیلی ها خجالت آور
 است، ما حاضر هستیم در
 مسابقات بزرگ با حیوانات
 بزرگ مسابقه بدیم اینکه
 چندان مسابقه ای نیست.
 سگ کوچکی که «بولدوک»
 نامش بود درین اثنا گفت:
 چطور با من مسابقه میدهید؟
 خر گوش گفت: بلی با کمال
 میل و یک دو سه گفته بایک
 جست از بالای خر من گندم
 بدانسو خیز زد ولی بولدوک
 که میخواست با سرعت و
 تندی از بالای خر من گندم
 بگیرد ناگهان در میان انبوه
 خرمن گندم افتید و در نتیجه
 خر گوش برنده شد.
 - زوپ که خیلی خور سست
 و راضی بود و همچنین حیوانات
 دیگر بیشتر به تو صیف از
 پر داخته بودند خواست با
 حیواناتی که جسامت بزرگ
 دارند مسابقه بدند از پند و
 اسپی را وادار ساخت تا با او
 در یک مسابقه دوش حصه
 بگیرد. خر گوش اینبار هم

یک، دو، سه گفته در یک لحظه
 با اسب بحر کت شروع کرد
 ولی بیچاره اسب در حالیکه
 مغرورانه میدوید در میان
 دریا سرنگون شد و با هزاران
 مشقت خودش را از آب
 بیرون کرد و به جزیره ای
 رسانید. زوپ با این مؤقتیت
 خود بیشتر نزد خر گوش ها
 صمیمی گردید و همه خر گوش
 ها برایش آواز خواندند و
 رقصیدند اما زوپ که نمی
 خواست به این زودبها از
 مسابقه دست بکشد گفت:
 اینکه چیزی نیست من نه تنها
 از بالای خر من ها و دریا
 گذشتم بلکه حاضرم به قله
 های بلند کوه بالا شوم و
 باهمی که دارم با هر حیوانی
 که بخواهید مسابقه میدهم...
 چقدر دلم میخواهد از بالای
 کوه های آلبین بسوی ایتالیا
 بروم، آیا چه کسی حاضر
 است با من در چنین مسابقه
 سهم بگیرد همه حیوانات
 با همها هر پر داختند و گفتند
 که اینکار امکان ندارد ولی
 سگ آبی گفت: نه خر گوش
 راست میگوید اینکار از
 کانگر و ساخته است. درینوقت
 حیوانات تماها بنای خوشی

از ویلهم مارون آلمانی:

ترجمه میر حسام الدین برومند

خر گوش در مهتاب

را گذاشته و از تنگی خواهش
 کردند تا کانگروئی را از آن
 سوی ساحل های دور که به لب
 بحر می آید در پشت خود به
 اینطرف بیاورد. حیوانات با
 دیدن کانگرو تعجب کردند
 و وقتی با های بلند و دراز
 او را دیدند متیقن شدند که
 میتواند در مسابقه اشتراک و
 بر خر گوش غالب گردد. وقتی
 حیوانات شروع مسابقه را
 اعلام کردند خر گوش در
 حالیکه زیر لب چیزی زمزمه
 میکرد با یک جست قوی از
 آنجا دور شد و در مدت
 کوتاهی در بلند ترین نقطه
 کوه آلبین بر آمده بود و لسی
 کانگرو با وجود آنهمه بزرگی
 از گردنه کوه افتیده و هر
 چهار پایش شکسته بود،
 حیوانات که ناظر این صحنه
 بودند رفتند و شیر را که
 کلان حیوانات است پیدا کرده
 و از جریان تمام مسابقات
 خر گوش و پیروزیهای او
 تعریف کردند و شیر که از
 مهارت خیز زنی خر گوش
 اطلاع حاصل کرده بود او را
 نزد خود خواست و به عنوان
 بهترین حیوان جست زن به
 سایر حیوانات معرفی کرد.
 خر گوش ها و وقتی دیدند
 که زوپ برای آنها افتخار
 کمانی کرده او را بر شانه
 هایشان بالا کردند و به وصف
 و تعریف او پرداختند. چند
 روز بعد آن زوپ خواست
 بایکی از پرندگانی که از
 آلمان به استقامت امریکا در
 پرواز بود مسابقه بدند،
 حیوانات اینبار به طعنه و
 تمسخر گفتند:
 لطفاً به صفحه ۳۴ مراجعه کنید

دخترک جادو شده

قسمت دوم

ناریال که دربین آن دخترک جا دو شده بود بز مین افتاد زن پیر آنرا بر داشت و به خانه برد آنرا به طاقچه بلند گذاشت و هر وقت که آنرا زن پیر می دید خیلی خوش میشد.

وقتی که شب تاریکی خود را بر زمین پهن ساخت زن پیر بعد از خوردن غذا بخواب رفت ز ما نیکه زن پیر بسه خواب رفت دخترک از بیسن ناریال خارج شد و به پاکی و صفائی خانه شروع کرد و چند تا تگری و پکه های زیبایی هم یافت و حتی غذایی هم برای پیر زن پیر تهیه کرد و آنرا بجا یسش گذاشت شب همه کارها را تمام کرد و بعد دو باره داخل ناریال شد.

وقتی صبح زن پیر از خواب بیدار شد و متوجه این پکه ها و تگری ها و این صفائی و غذای لذیذ شد حیران ماند نه میدانست چه خوش بختی

نصیبش گشته. خیلی هاخوش شد و پکه های زیبارا در بازار می فروخت بهمین قسم چند روزی سپری شد شبی از شبها دخترک چند پکه و بوریای زیبه و رنگا رنگ بافت و در بین آن نام همان مرد شکاری را با مهارت زیادی نوشت فر دای آنروز پیره زن پکه ها و تگری ها و بوریای زیبا را به شهر برد که ناگهان در چند قدمی چشم مردشکاری به پیره زن افتاد که پکه بد سنتش و اسم او در آن نوشته و آنرا می فرو شد بقیه در صفحه ۳۵

دکمکیانو انیس

دخترک بخانه نیا مد صبح وقت مرد شکاری از مرد پرسید که دخترک کجا است. مرد حریص گفت: من هیچ خبر ندارم مرد شکاری مینای خود را زها کرد نا اورا پیدا کند مینا و مرد شکاری سر گردان در کوچه و با زار و جنگل می گشتند روزی همان زن پیر چشمش به ناریال قشنگ افتاد و خیلی ها خوش آمد بدش گشت کاشکی ایسن ناریال بز مین به افتد و من آنرا به خانه ببرم ناگهان همان مینا آنرا با نو لش برید و

- ای دخترک چه میخواهی و چه تکلیف داری، دخترک همه قصه را برایش کرد از دهای دریایی برایش گفت میخواهی ازین رنج خلاص شوی خود را به دریای بیند از وقتی دخترک خود را بد ریای انداخت از دها او را دو باره بلند کرد در بین یک ناریال او را جا داد و جا دویش کرد ناریال دربین درخت خیلی قشنگ معلوم میشد مردشکاری وقتی به خانه آمد و انتظار کشید شام شد ولی از دخترک اثری نبود شب گذشت ولی

تلاش برای پول

کرد و پا بفرار گذاشت ، دوکاندار ها
از پشت سرش فریاد می زدند : آی
دزد ، دزد !

ومحراب نیز تر میدوید، درحین
دویدن رفیق خود اسلم را دید مشت
پول را به جیبش خالی کرد و فقط
به یک جمله کوتاه مطلب را به او
فهماند :

- به مادرم برسان ، عجله کن !
آنوقت دوباره برگشت ، دورش را
پولیس و مردم احاطه کرده بودند محراب
به آرامی بطرف ماموریت برآه افتاد
همه به او دشنام دادند ، تحقیرش
کردند اما او فقط بمادرش می اندیشید
به مادر پیرش که بعد از مدتها پولی
را پیدا کرده بود تا نان بخورد .

دوروز او را در ماموریت نگاه کردند
و بعد از دوروز او را آزاد کردند .
محراب از ماموریت بیرون رفت ، شام
بود ، صدای آذان بگوشش رسید ، دلش
افسرده و غمگین شد ، به آسمان ابر
آلود نگاه کرد و بی اختیار زیر لب
دوبار تکرار کرد : خدایا ، خدایا ..
نمیدانست چرا اینطور افسرده و غمگین
است .

وقتی به خانه رسید قلبش به شدت
می تپید دروازه حویلی را تیله داد باز
نشد ، دوبار ، سه بار و ده بار تک تک
کرد .

اما کسی در را باز نکرد، زن همسایه
که صدای دروازه از خانه بیرون شده
بود محراب را صدا کرد :

- محراب ، کجا بودی ؟

محراب سر بر گرداند و فریاد زد:
مادرم را چه کردید ؟ مادرم چه شد ؟
زن جواب نداد ، با گوشه چادر
اشکهای خود را پاک کرد .

محراب مثل یک تکه چوب سخت و
بروح ایستاده بود دیگر نه سوالی کرد
نه حرفی زد .

این تلخترین خدا حافظی ای بود که محراب در عمر خود دیده بود .
وقتی که از دروازه مکتب خارج شد دوان دوان با چشم پر اشک خود راه
بالین مادر رساند دستان لاغر و تپنده او را بوسه زد و آهسته گفت :

- دیگر مکتب نمی روم ، از همه خدا حافظی کردم ، حالا میروم تا کار کنم ،
مادرش بزحمت لبخند زد از اینکه باعث شده بود فرزندش دیگر به مکتب
نرود ، ناراحت و شرمند بود .

همینکه محراب از خانه برای پیدا کردن کار خارج شد راساً به دوکاندار
کوچه مرا چه کرد : مرا شاگردی گیری ؟
دوکاندار خندید : شاگرد ؟ مگر دیوانه شدی پسر ؟ شاگرد برای چی
کار دارم ؟ خودم شاگرد خود هستم .

محراب خجالت کشید دوکاندار راست میگفت او خودش شاگرد خود
بود .

دوروز تمام در بدر به هر طرف می گشت تا شاید کاری پیدا کند و برای
مادرش نان بیارد اما هیچکس به او کاری نمی دادند گویی جز مادر پیرش
در تمام دنیا کسی دیگر به کمک او احتیاج نداشت .

شبها وقتی بادت خالی به خانه می آمد از فرط خجالت بگریه می افتاد ،
مادرش تمام قدرت خود را از دست داده بود دیگر بزحمت از بستر بر
میخاست ، گرسنگی و سرفه های بیپیم بکلی او را از پای افکنده بود ، تمام
بدنش از تب می سوخت .

محراب همه اینها را میدید اما نمی توانست چاره ای بیندیشد .

روز سوم صبح وقت مادرش را بوسیده از خانه بیرون رفت او فهمیده
بود که دیگر هیچکس به او کار نمی دهد این حقیقت را درک کرده بود و حالا
میرفت تا از طریق دیگری برای مادرش پول تهیه کند راهی راهی بیمود که
چند وقت قبل حتی از بیاد آوردن آنموبر ایدامش راست میشد .

حدود نیم ساعت راه بیمود تا به مغازه بزرگ و قشنگی رسید مدتی
انتظار کشید ، مشتریها بیرون شدند تصادفاً مغازه دار هم برای کاری
از مغازه بیرون رفت محراب از فرصت استفاده کرده از پشت دیوار بیرون
آمد و دوکان بالاشد بکراست به داخل مغازه خود را رساند سر صندوق کوچک
را برداشت و یکمشت پول گرفت و بدویدن آغاز کرد ، یکی از مشتریها
که ناظر صحنه بود داد و فریاد برآورد ، محراب قدمهایش را تندتر

به قلم شما

ضرب المثلها

انسان از بیکاری مریض می شود و از کار تندرست .

خانه ات را بروی دیگران می بندی و آرزو داری که دروازه های دیگران برویت باز باشد .

در زن خو شبختی جستجو کن نه زیبایی .

اطفال چون گلها بی اندک محتاج به تربیه اند .

جوان ب فکر آینده و پیر ب فکر گذشته است .

ارزش انسان از کارش معلوم میگردد .

وقتیکه موی سر سفید شد عقل کامل میگردد .

در جوانی تحصیل کن در پختگی کار در پیری افتخار .

فرستنده فیهمه رحیمی از لیسه عالی زر گونه

دو بیتی های سحلی

شوم قربان آب دیده تو
فدای چشم غم نا دیده تو
مکن گریه که جانم می بر آید
اگر بینم رخ غم دیده تو

سیاه چشمک غزال من کجایی
بت قامت نهال من کجایی
نفس اندر لبانم انتظار است
ترحم کن بحال من کجایی

ارسا لی غلام دستگیر درویش

مانند این مثال بسیار است زیرا تا زمانیکه ما خواندن و نوشتن را نیا موخته با شیم و حقایق را با آنچه هستند دیده نتوانیم در حقیقت پرده سیاهی در برابر چشمان ما میباشد .

پس هر نعمتی که در زندگی نصیب ما میگردد باید آنرا قدر کرد و شکر آنرا به جا آورد . فرستنده ف، ن متعلم مکتب نازوانا

نعمت های زندگی

طفلی نابینا به دنیا پا گذاشته بود . روزی داکتر خیر خواه و مهربانی برای طفل قول داد که چشم او را علاج نماید . طفل ، پدر و مادرش نهایت خوشحال بودند . چون طفل از دیدن زیبایی های دنیا محروم بود نمیدانست که دنیا به این زیبایی وجود دارد .

و باور نمی کرد که قوه بینایی خود را باز یافته بتواند . خلاصه داکتر چشم او را علاج کرد و وقتی چشم باز کرد از زیبایی های دنیا لذت برد و شکر خداوند را به جا آورد . وهم به پدر ، مادر و داکتر مهربان احترام کرد زیرا آنها او را از تاریکی نجات داده بودند .

درس کوشش و کار

ما نه لانا باغ عرفانيم
 زاده خاك پاك افغانيم
 طفل امروز مرد فردائيم
 درس خدمت به خاك ميخوايم
 گر زگر ديز و گر بدخشانيم
 يازغورات يا سمنگانيم
 گر زغزني ويا لغمانيم
 يازبغلان و ياز پروانيم
 همه اولاد قوم افغانيم
 فرض خود خدمت وطن دائيم
 خاك ما خاك سبز و شاداب است
 صاحب نعمت فراوانيم
 كوه و دشت وطن گلستان است
 مانگهبان اين گلستانيم
 بيل و داس و تبر برشانما
 مست و شادان جوان دهقانيم
 درس ما درس كوشش و كار است
 ما كتاب حيات مي خوانيم

ارسالی: نجلا ناصر پژمان

مادر

نازئين مادر يگانه من
 همه از دوست زندگاني ما
 دوست دارم اي زجان بهتر
 از تو آباد و گرم خانه من
 راحت توست شادمانی ما
 مهربان مادر من ای مادر

ارسالی محمد شمیم فریم

سهیلی پدرانه

احمد با صدای بلند گریه میکرد .
 مادرش پرسید ! چرا گریه میکنی .
 احمد در حالیکه صدای گریه اش بلندتر میشد گفت !
 پدرم میخ رابه دیوار میکوبید و چکش خطا خوره بس دستش
 اصابت نمود و انگشتش افکار شد .
 مادر با مهربانی گفت اینکه اینک گریه ندار د. تو باید
 می خندیدی .
 احمد گفت :
 من هم خندیدم ولی پدرم يك سهیلی جانانه مرا زد .

سخنان بزرگان

سه چیز را همه کس آرزو
 دارد . علم ، صحت ، مال .

سه چیز است که اندکش
 بسیار است : فقر ، درد ،
 دشمنی .

سه چیز دلیل بدبختی است
 خود پسنندی ، دروغ ، اسراف

سه چیز آفت سه چیز است
 سرکشی ، آفت شجاعت ،
 تفاخر آفت شرافت فراموشی
 آفت دانش .

سه خصلت نشان نیرومندی
 است ، هنگام غضب بر خود
 مسلط شدن بعد از قدرت
 دشمن را بخشیدن ، در حال
 رفعت فرو تنی نمودن .

ارسالی فوزیه نوری از قلعه
 فتح الله

کلمه ها

مقدس ترین کلمه

« خدا »

پاکترین کلمه

« وجدان »

سخت ترین کلمه

« جنک »

با ارزش ترین کلمه

« مادر »

« ارسالی عبدالصیر میرزا زاده »

دوره زندگی

د - مکالمات تلفونی

مناسب هم نیافتد هنگامیکه کدام کار فوق‌العاده ای باشد که تاخیر آن غیر ممکن باشد البته در آن صورت هیچ همسایه ای در مورد خواهش استفاده از تلفون را اعتراض نخواهد کرد .

خواهش کردن از مالک تلفون تا همسایه را برای صحبت صدا بزند (بدون کدام امر استثنائی) فوق‌گستاخی و بی تربیتی است و هیچ کسی نباید اعتراض پیش‌کند اگر مالک تلفون این خواهش او را رد می نماید .

سعی نمایید که در صحبت های خصوصی تان از تلفون رسمی استفاده نکنید این عمل تان کار رسمی تانرا به تعویق می اندازد و از جانب دیگر هم باید کار های رسمی را از طریق تلفون غیر رسمی کمتر به انجام برسانید خاصتا اگر شما در پست مهم و با ارزشی وظیفه دار هستید .

اگر در تلفون طرف مقابل به شما می گوید که نزن مهمانی نشسته است معنی آن اینست که صحبت را مختصر کنید و آنرا به تعویق بیندازید ، هنگامی که نزد شما مهمانی نشسته است و یا در محل رسمی با کسی ملاقات رسمی دارید سعی نمایید تا به کسی تلفون نکنید . بیشتر سعی کنید تا تلفون همسایه را کمتر مورد استفاده قرار دهید ، اگر این عمل را نمی توانید انجام دهید و مجبورید در آن صورت مؤدبانه مشکل تانرا در برابر صاحب تلفون توضیح دهید .

مشوره ماهمین است که تلفون همسایه را کمتر مورد استفاده قرار دهید خواهش شما برای تلفون کردن از تلفون شخصی آنها هیچگونه خوشحالی و سرور آنها را بار نمی آورد مخصوصا اگر مالک تلفون درین لحظه به کدام صحبت شیرین فامیلی مصروف باشد و یا اینکه کدام کتاب فوق‌العاده دلچسپی تحت مطالعه او قرار داشته باشد و لورد کردن خواهش شما برای او

ه - مکالمات

اگر می خوا هید به کسی نامه بنویسید نه تنها روی موضوعی که تحریر خواهید کرد قبلا دقیق شده فکر

دکمبانو انیس

مؤلف: محمد جان (فنا)

چراغ معرفت ۹

° اضعاف (ح): اضعاف عبارت از اندازه بزرگتر از واحد مقیاس است *

° اجزای متر (ح): دیسی متر، سانتی متر و ملی متر است ده ملی

متر يك سانتی متر، ده سانتی متر يك دیسی متر و ده دیسی متر يك متر می شود *

مچنان هزار ملی متر، صد سانتی متر يك متر میشود.

° اجزای گز (یارد) (ح): فٹ، انچ و سوت است *

سه فٹ يك گز، دوازده انچ يك فٹ و هشت سوت يك انچ می شود *

يك انچ دو نیم سانتی متر است. چون سی و شش انچ يك گز است.

پس سی و نه و نیم انچ مساوی يك متر میشود *

° اجزاء سیرج: چارک، پاو، خورد و مثقال است ۲۴ مثقال يك خورد چار

خورد يك پاو چار، پاویك چارک و چار چارک يك سیر می شود *

° اضعاف سیر (ح): من و خروار

هشت سیر يك مزو هشتاد سیر يك خر وار میشود *

° اجزای گرام (ح): دیسی گرام، سانتی گرام و ملی گرام است *

ده ملی گرام يك سانتی گرام، ده سانتی گرام يك دیسی گرام و ده

دیسی گرام يك گرام میشود.

دیسی به معنی دهم، سانتی به معنی صدم و ملی به معنی هزارم است. باین

سبب هزار ملی گرام يك گرام و صد سانتی گرام يك گرام و ده دیسی

گرام يك گرام می شود *

° اضعاف گرام (ح): دیکا گرام، هکتو گرام، کیلو گرام و تن است

ده گرام يك دیکا گرام، ده دیکا گرام يك هکتو گرام و ده هکتو

گرام يك کیلو گرام و هزار کیلو گرام يك تن میشود *

دیکا به معنی ده، هکتو به معنی صد و کیلو به معنی هزار است. لهذا هزار

گرام يك کیلو گرام، صد گرام يك هکتو گرام و ده گرام يك دیکا گرام

میشود *

° اجزای شب و روز (ح): ساعت، دقیقه و ثانیه است *

شصت ثانیه يك دقیقه، شصت دقیقه يك ساعت بیست و چهار

ساعت يك شب و روز می شود.

کنید که چه باید بنویسید، بلکه توجه خاصی به شکل

یافورم نامه هم داشته باشید. بسیار امکان دارد که طرف

هر سطر نامه شمارا بخواند و مفهوم می را که شما طی نامه

تان ارائه نموده اید دقیقاً مرتب نمایند و در حافظه بسپارند.

ولی شکل نامه تان هم اثری در ذهن طرف مقابل خواهد

گذاشت بی جایست که گفته اند، آب از روی کاسه خورده

می شود.

«آنچه از خامه بدر شد با تبر نتوانش رفت، و یا

تیری که از کمان جست، و حرفی از دهان دو باره بر

نگردد».

کسانی هستند که می خواهند با ادای کلمات مبهم و

نا منسلسل منظور را بسه ترتیبی بطرف مقابل برسانند

که هیچ مفهوم می از آن گرفته نشود. بهتر آنست که، از،

نوشتن همچو مکاتیب اصلا منصرف گردید و اگر میخواهید

واقعا مطلبی را به کسی بنویسید، آرزو دارید، که

آن شخص از نامه تان چیزی بداند پس بهتر است قبل از

آنکه به نوشتن آغاز مینمایید باید بدانید که چه می نویسید

و چه باید بنویسید و چطور مطلب تانرا ارائه کنید؟

عصر حاضر تاثیر خود را بالای نامه های خصوصی

نیز افکنده است. در عصر بقیه در صفحه عقب

رموز زندگی

موجود ضرورتی به استعمال آنچنان الفاظ و کلماتی که در قدیم طری نوشتن نامه ها مروج بود مراعات می شد، دیده نمی شود. نامه طرز تفکر نویسنده را منعکس می سازد. شکل و ترکیب نامه نیز از خصیلت و مراعات، نزاکت نویسنده آن نمایندگی می نماید. نامه تان باید پاک و مرتب باشد.

نامه های شخصی را نباید هنگام قهر و غضب بنویسید. با وجود آنهم اگر نوشتید، سعی نمایید تا دفعتاً ارسالش نکنید. با مرور نامه تان در روز بعدی خود متوجه خواهید شد که قهر و غضب بداست و حتماً میخواستید نامه را پاره کنید و نامه ای جدید بنویسید.

هیچ وقتی الفاظ رکبک زشت، جملات نامأنوس و آزار دهنده را در نامه های تان نگنجانید. نامه ای که بعداً از نوشتن آن خجالتی به شما عاید شود بهتر است که ننویسید و ارسال نکنید.

نامه های بی مسمی، را صرف اشخاص بی گرت و ترسو می توانند بنویسند، محتویات همچو نامه ها را نباید جدی گرفت. ادامه دارد

تکمیل نامه

اضعاف شبا روز (ج): هفته، ماه سال و قرن است.

هفت شبا روز يك هفته، سی شباروز يك ماه و دوازده ماه يك سال و صد سال يك قرن است.

قله (ج): بلندترین نقطه کوه را قله نامند. دره (ج): زمینی که در بین دو کوه و یا دو سلسله کوه واقع شده باشد دره، نامیده می شود. وادی (ج): قطعه و وسیع زمینی که در میان کوه ها واقع شده باشد وادی گفته می شود.

رازی زمین های سرسبز و شادابست که توسط يك یا چند دریای بزرگ آبیاری می شود.

میدان (ج): عبارت، از زمین های وسیع هموار است که در جا های پست واقع شده است.

دشت (ج): میدانهای کلان و همواری که خشک و لامزرورع باشد دشت نامیده می شود.

صحرا (ج): دشت های وسیعی که دارای بستی، و بلندی ها هم باشد صحرا نامیده می شود.

واحه (ج): آبیاری کوچکی است که در بیابان در اطراف چشمه های آب واقع شده باشد.

بندر (ج): شهری که در کنار دریا یا بحر واقع شده از آن راه تجارت صورت گیرد بندر گفته می شود. مربع (ه):

شکل چار ضلعی است که هر چار ضلع آن مساوی و زوایایش قائمه باشد.

مستطیل (ه): شکل چار ضلعی است که اضلاع مقابلش دو بدو مساوی بوده زوایایش قائمه باشد. معین (ه):

شکل چار ضلعی است که هر چار ضلعش مساوی بوده زوایایش در بدو مقابلتا با هم مساوی باشند.

شکل چار ضلعی است که اضلاعش موازی و مساوی بوده زوایایش قائمه نباشد. شبه معین (ه):

شکل چار ضلعی است که اضلاع آن دو بدو مساوی و زوایایش دو بدو مقابلتا مساوی است.

منحرف (ه):

تمام چار ضلعی ها بی که اضلاع و زوایای شان مختلف باشد منحرف گفته می شوند.

بیایید تا از خط استوا بازدید نماییم

کاکا گفت در بسیاری از ممالک منطقه استوایی در حقیقت باران آفتاب را تعقیب می کند. به عبارتی دیگر جایی که آفتاب هیچگاه از بالای سر دور نمی باشد تقریباً همیشه باران می بارد. اما در جاهایی که آفتاب صرفاً در يك قسمت از سال تابستان کاملاً یا تقریباً بالای سر می تابد در آنوقت نیز باران زیادی می بارد. ماههای زمستان بسیار خشک است.

بهرام در حالی که هم متوجه سخنان کاکا بود و هم از کسکین طیاره بدور و پیش نظاره می کرد در به طرف پروانه نموده گفت: به پایین

بین چنان معلوم می شود که درختان و جنگل روبه کاهش گذاشته است و در تمام چشم انداز يك ناحیه وسیع علف زار و بدون درخت به نظر می رسد. کاکا که به سخنان، بهرام گوش داده بود گفت، درست است در جاهایی که

باران کمتر می بارد درخت نیز کمتر می باشد. این نوع اراضی علف دار با تعداد کم و پراکنده درختان چلکه یا مرغزار وسیع نامیده می شود باید گفت هر قدر از خط استوا

دورتر شویم بهمان اندازه درختان کمتر را خواهیم دید. در همین اثنا اضافه کرد که به بینید آنجا يك قریه ای

محلّی معلوم می شود چپو ها منازل را با شنده های آن قریه از فضا تشخیص می شد.

داود پرسید مردم محلّی این قریه آیا بکمی ها (مردم

شکل فوق اطفال سیاه پوست سودانی را نشان می دهد.

کوتاه قد) هستند؟ کاکا گفت نه، عزیزم، بگمبها در کانگو زندگی می کنند. نگر و های سودانی می باشند که دارای پوست سیاه و موهای بیچاپیچ اند البته با ید گفت بعضی مردم سودان مانند این ها سیاه پوست نیستند. پروانه صدا کرد، قیل را به بینید، و علاوه نمود که فکر نمی کرد که فیل در سودان پیدا شود، کاکا گفت حیوانات وحشی این مملکت را فیلها، شیرها، زرافه ها، انواع بولزینه یا شادی، بزهای کوهی تشکیل می دهد. باز هم پروانه پرسید از پلنگ نام نگر فتید، کاکا گفت: پلنگ در قاره افریقا پیدا نشده بلکه در بعضی حصص قاره آسیا پیدا می شود. کاکا خندید و اضافه کرد که خوب است پلنگ در این قاره پیدا نمی شود زیرا يك حیوان بسیار ظالم و خطرناک است. خط های جلدش در شکار نمودن و غافلگیر ساختن شکار برایش بسیار کمک می کند زیرا در بین برگها، علفها کشیک می دهد بعضی گیاه های مناطق حاره ده تابستفت بلندی پیدا شده باشد. حتی انسان یا کدام حیوان اگر نزدیکش هم برسد آنرا نمی بیند آنوقت است که رفعتاً حمله می نماید.

انسان و استفاده از اراضی

ملاقات چوپان های اولیه و دهقانان

شهر نشینان و دهقانان

یکدیگر را حمایت می کردند

دهقانان کوچیان وحشی

صحرا نی را (بربر) می نامیدند. يك ا رو پایی می نویسد: کوچیان صحرا نی (بربر ها) مثل حیوان دوپاست و باقد کوتاه ریش کم دائم بالای اسب زندگی می کنند وقتی می خوا عند خواب نمایند بالای گردن اسب خم شده به خواب میروند.

چینیان کوچیان وحشی را اهریمن های متعفن می نامیدند زیرا آنها به بدن خود روغن می مالیدند و بوی بد میدادند

مehوش دختریکه به مطالعه علاقه زیاد دارد

در ظرف سالها نیکه چوپان ها و کوچی ها در آسیای مرکزی زندگی میکردند، آنها جستجو برای یافتن علفچرها را ادامه می دادند. این کوچی ها مردمان جنگجو بودند و همه زندگانی آنها را جنگ بایکدیگر تشکیل میداد. آنها نیکه قوت زیاد داشتند میتوانستند در بهترین جاها و علفچرهای خوب زندگی نمایند همچنان بعضی از کوچی ها پیهم علفچرهای تازه را می پالیدند تا در بهترین آن موقعیت حاصل نمایند در میان این کوچی ها مردمانی یافت شدند که کاشتن بعضی چیزها را می دانستند و کم کم بی بردند که چطور کشت نمایند و از زمین استفاده نمایند.

آنها کشت حبوبات و سبزی را آموختند باغ های میوه و ناکستان ها را بوجود آوردند و بعضی قبیله ها برای اینکه از جمله قبیله دیگری در امان باشند شهرهای کوچک دیوار دار را بوجود می آوردند و صنعت بافت لباس های قشنگ رنگارنگ را یاد گرفتند و از جواهرات و سنگ ها چیزهای گرانبها می ساختند.

کوچیان وقتی می فهمیدند که در چین و اروپا جاهای خوبی برای زندگی کردن وجود دارد برای حمله ناگهانی بالای دهقانان آنجا آماده می شدند مردمان جنگجو بالای اسب های خود سوار و بالای تپه ها نیکه که مردمان در دره های زندگی داشتند می ناخندند و از بالای تپه ها پیک حمله ناگهانی دهقانان را می کشتند خانه های شانرا آتش می زدند و هر چه از خوراکی و چیزهای گرانبها را می گرفتند و در باره به جایگاه خویش باز می گشتند. گاهی به دزدی میپرداختند و اگر باشخصی تصادف میکردند که مقاومت میکرد او را میکشتند و هر چه بدست شان می آمد با خود میبردند

یکی از چینی ها می نویسد که بربرها جنگ را وظیفه خود ساخته و هر کوچی در تیر اندازی مهارت کامل دارد .

مردم چین و اروپا از حمله وحشیانه بربر های صحرائی خیلی در وحشت و هراس بودند و همیشه آرزو داشتند تا از سر آنها در امان بمانند ازینر و عساکر در سرحدات بسه پاسداری گماشته بودند ولی چینیان به آن قناعت نکرده و به ساختن دیواری بزرگ اقدام کردند که تا حال بنام دیوار بزرگ چین یاد می شود که در حدود یکمیل امتداد دارد و عساکر چینیائی بالای آنروز و شب به پاسداری مشغول بودند .

زیرانمی توانستند جلو حمله بربر هارا بگیرند و رهبر بربر یک دولت صحرائی منظم را برای صدسال تشکیل کرد و عساکر سواره بربر بالای چراه گاه ها و زمین های چینایان و آسیا حمله می کردند و در آن حمله بعضی هایشان دهقان می شدند و بعضی ها در شهر ها مسکن گزین میگردیدند و دیگران د و باره به جای که تولد شده بودند عورت می کردند و اطفال خود را چوپان و شکاری تربیه نمودند .

وحشی های صحرا بالاخره ازین رفتند .

وقتی وحشی های آسیای مرکزی حیوانات را اهلی ساختند آنها در یکن راه کشفیات خوب و معقو لسی

کردند . غذای کافی ولباس وسایر مواد لازم تهیه کردند این طایفه از حیوانات به حیث وسیله سفر و حمل و نقل استفاده می کردند و به این طریق خود وبارخود را توسط حیوانات از یک چراگاه به چراگاه دیگر نقل میدادند و حیوانات آنقدر برای اینها مهم بود مثل یک کشتی که برای مردمان ساحل بحر مهم است و از همین رو اشتراک را بنام کشتی صحرائی یاد می کردند .

حیوانات اهلی برای مردمان آسیای مرکزی امکان یک زندگی راحت را مهیا ساخته بود و در همان موقع راه های جدیدی برای استفاده از حیوانات به دیگر نقاط جهان انتشار یافت و حال هم حیوانات اهلی مثل قدیم مورد ضرورت ماست و هنوز هم از حیوانات غذا واز پوست و پشم آن لباس تهیه می کنند .

از بالا به پایین: سمر، سیندالزمان، نیلا ابرو، سیده شرفی، فریده دایت، پشتون، نیله عامل، داراب طهماس، ونجب الله دوستداران مجله

پسر كهمسا يه ما

نوشته : مریم محبوب

در همسا یکی ما خانواده ای زندگی می کردند که فقط یک پسر داشتند و پس این پسرک هر روز صبح از خانه بیرون می برآمد، مکتب می رفت. چاشت دو باره پس می آمد. از بین دو پله‌ئی دروازه بدرون حویلی میرفت دروازه را دو باره محکم بسته می کرد. بعد، وقتی ساعت به یک بجه می رسید، باز دروازه را باز می کرد از میان پله ها خودرابه کوچه می انداخت. و دروازه از پشت سرش بسته می شد و او خودش می رفت. دیگر معلوم نبود که کی و کدام ساعت شب به خانه می آمد؟ هیچوقت بابچه های کوچکی کمپ نمی زد، با آن ها بازی نمی کرد و حتی کسی تا آزمان خنده اش را ندیده بود. همیشه لباس های پاک می پوشید، مو هایش را شانه می زد، از قسمت های که گل نبود راه میرفت، چون بوت هایش همیشه رنگزده می بود، بجه ها وقتی خونسردی او را می دیدند، آن هاهم، مثل او خودشان را در برابرش عادی جلوه میدادند و یا بعضی اوقات سرراهش را می گرفتند و بایک آواز میگفتند: -چرا نمی آئی که با ما بازی کنی؟ و یا اینکه صدا می زدند.

- امروز حتما با ما بازی می کنی...

حتما!

اما پسرک باز هم خا موش و آرام بسوی یک یک از بچه ها میدید و راهش را می گرفت و می رفت.

بعضی وقت که بچه ها زیاد به چانش شله می شدند فقط می گفت: -من کار دارم. وقت ندارم که با شما ها بازی کنم...

و یا میگفت:

- اگر باشما بازی کنم، حتما کار هایم می ماند و بعد پدرم بالا می فرود میشود.

بعضی چاشت ها که او از دور پیدا می شد، بچه ها خود شانرا به پشت در های خانه ایشان پت می کردند وقتی او نزدیک می گردید، هر کدام یک یک از درون خانه های شان بیرون می آمدند و صف می بستند و دم رویش را می گرفتند او که میدان را برایش تنگ می دید باز چیزی نمی گفت. فقط آرا مانه می پرسید:

شما از من چه میخواهید؟

بچه هادر مقابل این سوا لشس بلند بلند می خندیدند، یا های شانرا به گل فرو می بردند، سر های شانرا خم می کردند و باز بایک آواز صدا می کشیدند:

- ما از تو میخواهیم که روزی با ما

بیانی و بازی کنی!

اوکه خودرا سخت در تنگنا می دید می گفت:

- می آیم... می آیم... اما حالا دیر شده!

بعد می گفت:

- اینکه من باشما بازی نمی کنم، برایم عادت شده. بهتر است بعوض بازی کردن و شوخی کردن بیجا، کار کنم و در سن بخوانم.

بچه ها باز مسخره اش می کردند و می گفتند:

- درس... درس... کار...!

وقتی او، راهش را از میان گروه زیاد باز می کرد و بسوی خانه می رفت، بچه ها هم از پشتش براه می افتادند و می گفتند:

- درس... درس... کار...!

ولی او همچنان خو نسرد می بود. با گام های محکمش بسوی خانه براه می افتید بچه هاهم از عقبش می رفتند. او را تا نزدیک دروازه خانه تعقیب می کردند او بدرون خانه می رفت، رویش را بسوی بچه هاسی کرد و می گفت:

- بیاید... بیاید... به خانه.

ای ما ولی بچه ها به خانه اش نمی رفتند می ترسیدند. خیال می کردند که همه ایشانرا لت می کند بعد به جواب پسرک غرور گنان می گفتند:

- نی نی... ما به خانه ات نمی آیم تو هیچ وقت به بازی های ما اشتراک نمی کنی.

بعد پسرک دروازه را می بست به حویلی میرفت، از زینه های بالا می شد داخل اتاق میشد. میدید که مادرش به سر دسترخوان انتظارش می کشد فوری دست هایشرا می شست، به پیاله حاج ای می انداخت. بعد از صرف چاشت مادر برایش می گفت:

دکمکبانو ا نیس

-بچیم ... چند کاری کردی؟!
پسرک خو شعالی کنان می گفت:
مادر ... مادر ... هشت روپیه
کار کردم. هشت روپیه.

دستا نش را میان جیب هایش
می نمود، مقدار پول سیاهی را که جمع
کرده بود بدست مادرش می داد. باز
بوت هایش را می پوشید از مادرش
خدا حافظی می کرد و میرفت.

آنروز هم که زیاد برف می بارید
و همه جا را قشری سفیدی از برف
پوشانیده بود بچه ها که بیگسار و
شوخی بودند، بین کوچه جمع شدند،
یکی از آنها که تقریباً بزرگترین
همه بود به دیگران گفت:

امروز میخواهیم کاری بکنیم؟

دیگران که بدو ریش حلقه زده
بودند، با آواز بلند گفتند:
چه کار؟!
-کار خوب.

-خوچه کار؟

برف های کوچه را جمع می کنیم
چند کلوکه برف درست می سازیم
هر وقت که او از دور پیدا شد.
اولا خود راپت می کنیم بعد که نزدیک
شد با برفها به سرش می زنیم.
بچه های که بدو ریش حلقه زده
بودند گفتند:

-چرا این کار را بکنیم؟
-به خاطر اینکه او هیچ همراه ما
بازی نمی کند.
همه حر فاش را تصدیق کردند و
گفتند:

-خوب است ... خوب است
پسرک از دور پیدا شد. برف پشت
هم به سرو رویش می بارید. زیاد
خنک خورده بود. دستهايش را به
زیر بغلش زده بود. گو شش می

کرد که بالای برف ها نه لغشد. هنوز
چند قدمی به خانه نزدیک نشده بود
بچه ها که خود راپت کرده بودند از
حویلی های شان بیرون بر آمدند و
با کلوکه های برف به سرش زدند.
پسرک اصلاً نمی دانست که چرا
با برف او را می زنند گریه اش
گرفت و گفت:

-آخر من به شما چه کرده ام که
با برف مرا می زنید!؟

ولی آنها در جوابش گفتند:
-بزنید ... بزنید ... چرا با ما
بازی نمی کند؟

کلوکه های برف یکی پشت دیگری به
سرش می خورد به بدنش می
خورد. ناگهان یکی از این بچه ها
برف محکمی به چشمش زد. پسرک
بیسو ش بروی کوچه افتاد پاکت
پوره اش بروی برف هایشان
گردید.

بچه ها وقتی او را درین حالت دیدن
همه بابه فرار گذاشتند، مگر بیخند
هر کدام به سوی رفتند، عسله ای
به خانه های شان پت شدند.

پسرک وقتی به هوش آمد، چشمش
زیاد درد می کرد. بدنش گبود گبود
شده بود. کلویش را گریه پر کرده
بود. مادرش مهر با نانه دست به
سرو رویش کشیده و گفت:

-خیر است بچیم تو کار کن،
زحمت بکش ... آنها بیگسار اند که
میخواهند با این شوخیها مشغول
باشند.

فر دای آنروز وقتی بسوی خانه می
آمد، ناگهان در کوچه چند تاپولیس
را دید که همه بچه های کوچکی را دسته
بسته گرفته می برند. درین شان

همان پسری را دید که به چشمش
برف زده بود، دید که همه ایشان
گریه میکنند.

دلش به آنها سوخت. نزدیکی
پو لیس هارفت و گفت:

-چرا این هارا می برید؟! اینها
چه گناه کرده اند. پو لیس هانگاهی
به طرف بچه ها انداختند و گفتند:

دیروز یکی از بچه های کوچه را
زدند و با برف چشمش را افکار
کردند.

پسرک دانست که مادرش از دست
آنها به پو لیس شکایت کرده فوراً
به پو لیس ها گفت:

- مرا دیروز این حالت کردند،
بعد گفت:

دیگر این کار را نمی کنند. رها
یشان کنید حالا دانستند که لت
کردن دیگری چقدر ضرر دارد.

پو لیس به حر فهای پسرک بچه
هارا رها کرد از آنروز به بعد بچه
ها هر کدام دوست صمیمی با پسرک
شده بودند. و دیگر آنها بزرگ شدند
برف جنگی نکردند و به کسی برف
نزدند. «پایان»

احمد جمال دوستدار مجله

خرگوش در مهتاب

مو فقیهت زوپ از هیچگونه
فداکاری نگذرند.

درین مسا بقه روباه و
خرگوش با یست فاصله
طویلی را که از سایبیریا و
بولیند تا آلمان بود طی می
کردند در وقت اجرای مسا بقه
هیچ حیوانی بخانه اش نمانده
بود، همه حیوانات قیل و قال
و هیاهو داشتند و با نگاههای
حیرت زده چشمان را بجان
خرگوش کوجک و روباه
چسپا نیده بودند آنروز
همچنان باد تندی میوزید که
خرگوش بااراده و مصمم رابه
مهتاب رسانید اما روباه که
جز چند متر بیشتر نتوانسته
بود بدود باعث قهر شیرگردید
روباه هنگامیکه متوجه گردید
شیر بالای او خشمگین گردیده
گفت: بدون شک من موفق
میشدم ولی خرگوش پیشقدمی
کرد، شیر گفت:

فرق نمیکند همینکه دیدیم
او از مهتاب بسوی زمین
حرکت میکند تو به دو شس
شروع کن زیرا فاصله زمین
و مهتاب و مهتاب و زمین
یکسان است روباه باز هم
بپانه آورد، شیر که بخاطر
حیله و مکر و دروغ روباه
قهر شده بود بالای روباه
حمله کرد و او را از پادراورد
و نوش جان کرد. از آن به بعد
تا امروز زوپ در مهتاب است
و در شب چهاردهم مهتاب
اگر پوره بسوی مهتاب دقیق
شویم خرگوش قشنگ را
میتوانیم در قسمت بالای
سطح ماه مشاهده کنیم که این
خرگوش همان زوپ است.
(پایان)

دکمیانو انیس

خواستند جشن بز رگی
برای خوشی های خود بگیرند
شیر مانع شد و گفت که
لازم نیست، برای اینکه ما باید
تأثر خود را بخاطر از بین رفتن
پرستو حفظ کنیم.

- آنروز دیگر بین تمام
حیوانات مخصوصا خرگوش
ها سخن، سخن زوپ بود همه
میگفتند که مرغ ها تخم میدهند
گاوها شیر و زنبور ها عسل
جمع آوری میکنند ولی خرگوش
ها خدمت مهم تر از آنرا انجام
میدهند یعنی باعث نیکنامی
حیوانات گردیده و وسیله
تفریح را برای دیگران مهیا
میسازد، شیر که وی نیز
خیلی ها خورسند و راضی
معلوم میشد به حیوانات
دیگر گفت:

هر کسی که با زوپ
مسابقه بدهد و پرنده شود
انعام خوبی برایش میدهم،
روباه وقتی این حرفها را از
زبان شیر شنید حسودانه گفت:
من میخواهم با زوپ مسابقه
بدهم، همه حیوانات متعجب
گردیدند و با هم سرگوشی
نموده گفتند: روباه چرا این
مسابقه را قبول کرد او که تا
اکنون ثابت نساخته که می
تواند چا بسکت خیز بزند
چگونه زوپ را خواهد برد؟!
این مرا تبه خرگوش ها با
همد بگر میگفتند که اینبار
اگر زوپ مسابقه را ببرد انعام
را شیر بدو خواهد داد و به
خرگوش ها دیگر همه احترام
خواهند کرد ازینرو باید برای

- پوهو چه حیوانی... با
حیوانات روی زمین مسا بقه
داده بود حالا با مرغان هوایی
مسابقه میدهد، شیر که ازین
تصمیم خرگوش با خبر شد
فورا پرستوئی را خواست و
برایش گفت:

- پرستو تو در هر سال
فاصله دور و درازی را پیموده
واز بالای بحر بسوی افریقا
پر واز میکنی، خواهش من از
تو اینست که اینبار این
فاصله را با خرگوش طی کنی
زیرا او حاضر شده با تویک
مسابقه بدهد، پرستو قبول
کرد و همه حیوانات و خرگوشها
دریک نقطه گرد آمدند تا
جریان مسا بقه خرگوش و
پرندهها را مشاهده کنند.
خرگوش در حالیکه زیر لب
چیزی میگفت: یک، دو، سه
گفته و بهوا خیز زد، ازبخت
خوب وی هوا چنان طوفانی
بود و باد زوزه میکشید که
خرگوش را در آغوش گرفت
و برد و برد و پس از سی
ساعت در امریکا پائین کرد،
اما پرستو در اثنا اینکه
پرو بال زنان از بالای بحر
منجمد شمالی میگذاشت هوا
بقدری سرد بود که بالهای
او رایخ بست... بدینتر تیب
اودر بحر افتاد و غرق شد و
یکبار دیگر خرگوش ثابت
ساخت که در مسا بقات
جست و خیز کسی به پای او
رسیده نمیتواند.
- خرگوش ها که می

دخترک جادو شده

مرد شکاری زن پیر را محکم گرفت تا برایش بگوید که این هزارا که بافته است همان بود که پیره زن همه قضیه را برایش گفت هر دوی شان به طرف خانه رفتند شب شد و بعد از صرف غذا مرد شکاری بگوشه خانه پنهان گشت انتظار میکشید که تا گمان چشم او به دخترک افتاد که از بین ناریال بیرون شد و شروع به کار کرد مرد شکاری بعد از پایان کار به او صدا کرد اما نتیجه نداد و او به طرف ناریال می رفت و در بین ناریال پنهان گشت مرد شکاری خیلی ها غمگین شد و قضیه را به پیر زن فردای آن روز گفت پیره زن هم بسیار غمگین شد که ناگهان مینای او از دور پیدا شد و نزدیک آمد و بدون کلام مقدمه به ناریال حمله کرد و آنرا بانولش بلند برد و بلند برد مرد شکاری و پیر زن هر قدر غالمغال کردند نتیجه نداد مینا ناگهان آنرا در بین آتش انداخت و ناریال شکست و دخترک از بین آن خارج شد و به گپ زدند و قتی یک دیگر را دیدند خیلی ها خوش شدند هم دیگر را در آغوش کشیدند و خوشی کردند آنها به یک دهکده دیگر رفتند و زندگی خوشی را آغاز کردند.

(پایان)

تلاش برای پول ...

بقیه صفحه ۲۳

دانه های باران به نرمی روی زمین می نشست . هوا تاریک بود ، بسازان همچنان می بارید و در سول مادر مهربان اشک ریخت ، مهربان زیر لب دوباره تکرار کرد : خدایا ، خدایا ... و رفت تار تاریکی های کوچه هم شود .

عبدالصبور شکوری دو ستدار مجله

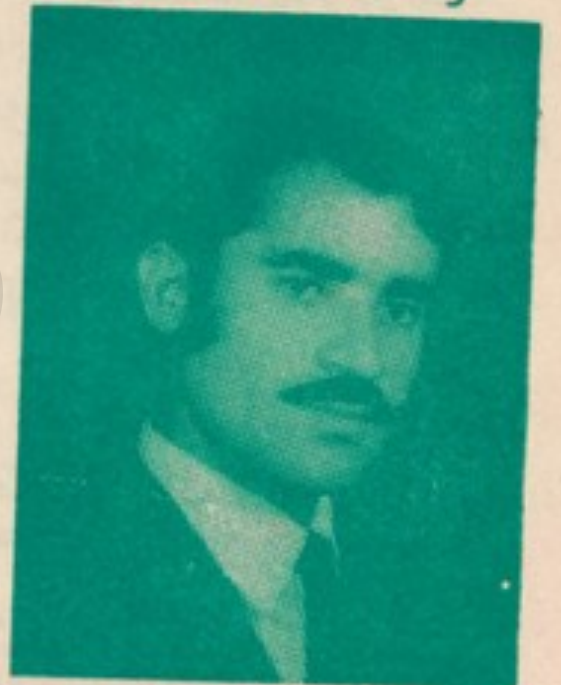

زاهره (ببلول) دو ستدار مجله

چطور

بر ده عضوی است و قفس سینه را از شکم جدا میسازد . بطرف پایین می نشیند ، و بالای معده فشار وارد میکند . وقتی که شش ها خورده میشود یعنی هوا خارج می شود ، حجاب حاجز به جای خود ، میاید ، شش در انقباض و انبساط خویش مانند دم - آهنگر می باشد .

فرستنده محمد هارون

میرزا علی مامور فنی مطبعه دولتی که در قسمت چاپ مجله همکاری صمیمی دارد

اطلاعات او کلتور

رئیس تحریر :

محمد ابراهیم عباسی

مدیر مسؤل جلال نورانی

مسئوم: عبدالرشید آشتی

تلفون دفتر رئیس تحریر

۲۶۹۴۵

تلفون مدیر مسؤل

سوچبورده: ۲۶۸۵۱-۵۵

ارتباطی: ۵۳

آدرس: انصاری وات مطبعه

دولتی اداره کمکی نو انیس-

«مطبعه دولتی»

قیمت يك شماره ۳-افغانی

تخت‌پهلوی

زبان‌ت را بکش

داکتر رو به پسر خوردی
 که مریض شده بود کرد و گفت:
 - بچه جان زبان‌ت را بکش.
 طفل گفت:
 - داکتر صاحب نمی کشم
 از نگاه کردن زبانم تیرشوید!
 داکتر گفت:
 - چرا؟ پسرک گفت:
 - چند روز پیش در بین
 سرویس زبانم را کشیدم و
 دخترکی مرا لت کرد!
 «ارسالی فاطمه حسین علی»

تهیه و تر تیب از بتول بشیر

از سا جراهای کندل خان

روزی کندل خان و شیر دل خان که دو دوست صمیمی
 بودند برای خریدن سودا بازار رفتند. در بین راه ناگهان
 ریگی در بوت کندل خان رفت و فوراً هر دو بوت خود را
 کشید. شیر دل خان پرسید:
 - کندل خان چرا تر سیدی و هر دو بوت خود را از پا بیت
 کشیدی تا بازار که بوت‌هایت پاره نمیشود. کندل خان فوراً
 جواب داد:
 - چون ریگی در بو تم رفته بود میخواستم بدانم که در
 کدام بوت است!
 «فرستنده محمد محسن جعفری»

زودتر برو

زن و شوهری در خانه جنگ کرده بودند و با هم
 حرف نمی زدند، بالاخره خانم گریه کنان گفت:
 - حالا که اینطور است وبامن جنگ میکنی من هم
 میروم خانه ما درم.
 شوهر که ازین حرف خوشش آمده بود از جایش
 بلند شد و دست در جیب خود کرد و مبلغ صد افغانی را
 کشید و به خانم خود داد و گفت:
 - این هم پول مو تورت زودتر برو. خانم با عصبانیت
 جواب داد:
 - صد افغانی تنها کرایه رفتنم میشود من که با مادرم
 بر میگردم پول آمدن ما دونفر را کی میدهد.
 «نظیفه رحیمی متعلم هشتم لام لیسه را بعه بلخی»

زبان خانم هم ۱۰۰۰

داکتروقتی ازمعاینه خانم
 فارغ شد روبه شوهر او کرد و
 گفت:
 - باید خانم تان مدتی
 استراحت کنه شوهر گفت:
 - داکتر صاحب زبان او را
 هم یکدفعه معاینه کنی
 داکتر زبان خانم را دید و رو به
 شوهرش کرد و گفت:
 - حق با شماست زبان
 خانم هم باید مدتی استراحت
 کند.
 «فرستنده محمد اشرف
 عظیمی»

سر یضی چشم

عجب خان پیش‌داکتر چشم‌رفت و گفت:

— دا کتر صا حب مردم برایم میگویند که تو از فاصله یک متر چیزی را خوب دیده‌ نمی‌توانی، اما من از فاصله ده متر هم هر چیز را بخوبی می‌بینم شما چشم مرا معاینه کنید که آیا مردم را سمت می‌گویند یا من.

داکتر چشم عجب خان را معاینه کرده و بعدا یکدانه‌یاسه مسی را از فاصله دو متر به عجب خان نشان داد و گفت:

— این چه است؟ عجب خان خندید و گفت:

— دا کتر صا حب فکر میکنی که من کور هستم خوب می‌بینم که پول است اما نمیدانم بیست و پنج پولی است یا پنجاه پولی!

«ارسالی محمدها ششم فروغ از مکتب متوسطه سرای غزنی»

پروا ندارد فرزندم!...

بیر زنی سوار سرویس شد و چون جای خالی پیدا نکرد یکراست رفت روی چوک در یور پشت اشترنگ نشست در یور که از مشاهده پیرزن در جای خود تعجب کرده بود روبه او کرد و گفت:

— ببخشید خانم. شما در جای من نشسته اید! پیرزن لبخندی زد و جواب داد:

— پروا ندارد فرزندم، تو جوانی و میتوانی سرپا ایستاده شوی!

«ارسالی حبیبه اسمعیل زاده از خیرخانه مینه»

در یور احتیاط کار

در یور تکسی ناگهان احساس کرد که به چیزی خورد و آنرا زیر مو تر کرد.

با عجله پا روی بریک موتر گذاشت. اما موتر و قوسی ایستاده شد که مرد بیچاره‌گاملازیرمو ترشد ه بود در یور سرش را از شیشه مو تر خارج کرد و زیر مو تر را نگاه کرد و گفت:

— بیدار جان حالا که زیرمو تر رفته‌ای، اگر زحمت نمیشود یک نگاهی هم به وضع بریک‌ها بکن، ببین خوب کار میکند یا خیر؟

«ارسالی حمیده طوفان از ولایت هرات»

قیچی همسایه

فریبا به خانه همسایه شان رفت و گفت:

— مادر جانم سلام گفته و بعد از سلام گفت که قیچی خود تا ترا برای ما بدهید.

همسایه گفت شما خودتان قیچی نداشتید؟ فریبا جواب داد:

— چرا دارم. اما مادرم میخواهد سیم را برود و می‌ترسد قیچی ما خراب شود.

«ارسالی احمد فرید نبی زاده متعلم مکتب عاشقان و عارفان»

در سوزیم

مامور نگهبان موزیم روبه خانم چاقی کرد و گفت:

— خانم شما روی چوکسی مخصوص ناپلیون نشسته‌اید. خانم با عصبانیت گفت:

— بسیار خوب... اینکه چیزی نیست هر وقت آمد بر می‌خیزم! «ارسالی عاطفه از خیرخانه مینه»

اگر باورنداری

اولی روبه دو می‌کرد و گفت: — توجرات نمی‌کنی تنها شب بازار بروی چون زیاد می‌ترسی! دومی جواب داد:

— درست نیست چون خودت می‌ترسی، اگر باورنداری تو هم شب با من بیا تا با چشم‌هایت ببینی که نمی‌ترسم.

«ارسالی عبدا لقیوم متعلم صنف هفتم مکتب ببو جانی»

پنج نامه پاک نشر

عبد الغفور بر نائی :

کار کنان مجله از همکاری شما تشکر می نمایم. داستان شما بنام پسر هو شیار به اداره رسید. بعد از اینکه مطالعه شد جوایز نشر ویاغیر نشر آنرا برایت در همین صفحه می نویسیم به امید همکاری های دیگر تان .

همکار عزیز دیانا رائق :

فکاهات از سالی تانرا برای متصدی صفحه فکاهی ها سپردیم البته در شماره های بعدی نشر خواهد شد .

برادر عزیز محمد کبیر سلطانی:

داستان تان بنام ((پیر مرد ماهی خوار)) به اداره مجله رسید از همکاری تان تشکر می کنیم. داستان تان بخاطر یکه درست خوانده نمیشدوهم در دو روی کاغذ نوشته بودید از چاپ

عطیه دوستدار مجله

باز ماند. امید است در آینده مطالب تانرا بسیار واضح و فقط در یک طرف صفحه بنویسید .

همکار عزیز لیلا رائق رحیمی از صنف چهارم الف مکتب غازی ادی:

شما مکتوب تانرا عنوانی کارکنان پرو گرام دکمکیا نو انیس فرستاده بودید که پسته رسان بانهم آنچه را که شما منظور داشته اند «مکتوب تانرا» راسا به اداره مجله آورده و اشتباه نکرده باید برای شما گفتم که پرو-گرام اطفال رادیو غیر از مجله کمکیانو انیس است. آدرس مجله اداره مجله کمکیا نو انیس می باشد وپس نه پرو گرام کمکیا نو انیس .

محمد داؤد دوستدار مجله

محمد آصف متعلم پنجم سیسد جمال الدین :

شما شکل های چند مکعب را برای صفحه سر گرمی ها فر ستاده بودید ولی آنرا چون با پینسل رسم کرده اید چاپ نشد. امید است از این بعد رسم های خود را با توش رسامی کرده ارسال دارید .

تشکر

محمد ماهر از صنف هشتم مکتب متوسطه کارته ولی :

داستان تان بنام ((سگ من کجا است)) بکلی خوانده نمیشد و هم آنرا به دو روی صفحه نوشته اید.

امید است در آینده مطالب بسیار واضح و بسیار خوب تانرا برای نشر به مجله بفرستید .

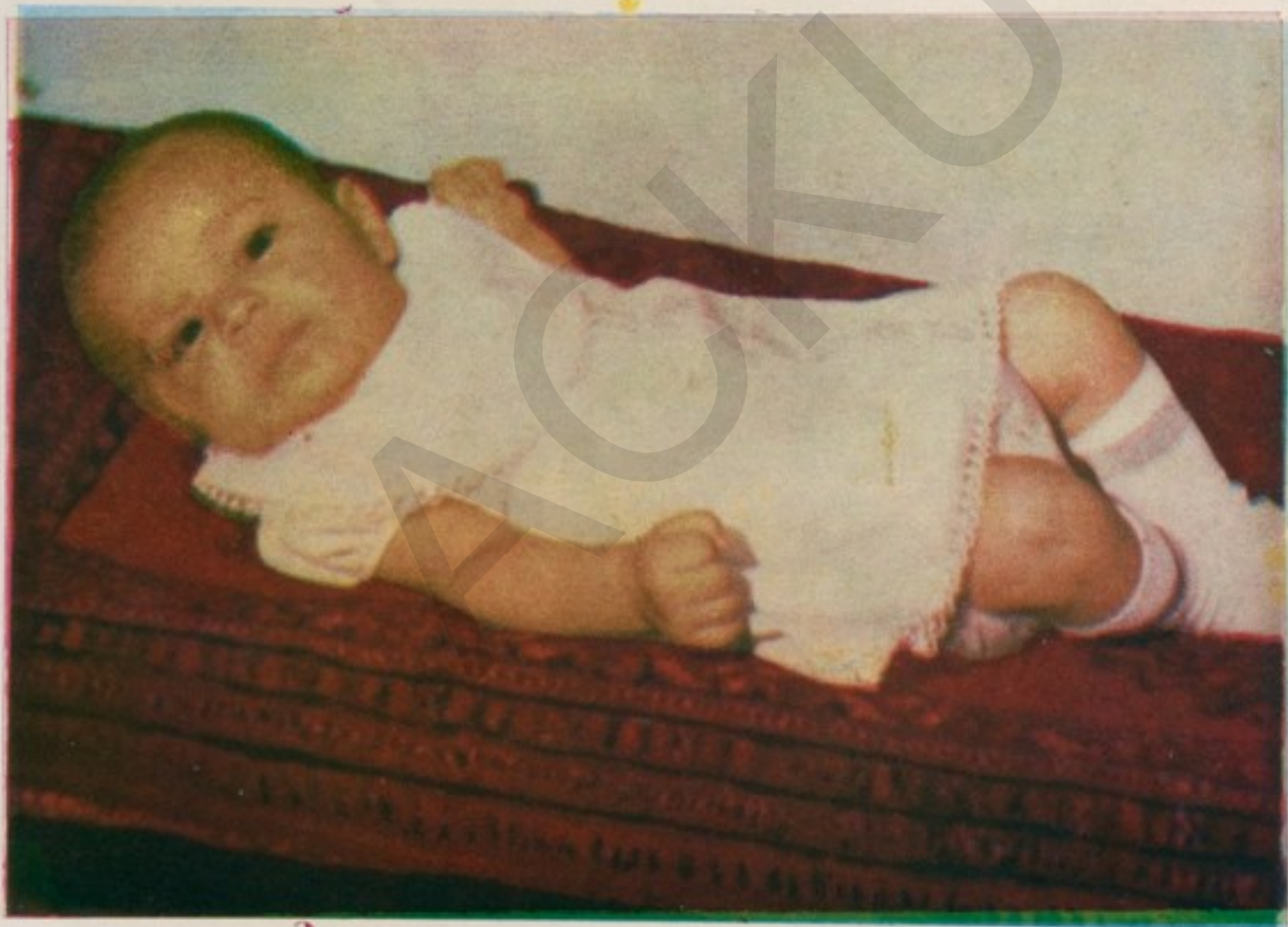

میرویس کودک وصحت مند

دکمکیانو انیس

اکمل رحیم قدر - سلیمان ظاهر و فرخ ز لہی سه طفل زیبا وصحتمند

ایہل جان طفل زیبا وصحتمند کہ هنوز بیش از چندماہی از عمرش نمیگذرد

دوستان عزیز!

بعلت تراکم مضامین صفحہ سرگرمی ہا و مسابقات درین شماره از نشر باز ماند. هفته
آینده صفحہ مذکور نشر میشود، همچنان برندہ جایزہ صفحہ مذکور بہ اساس قرعہ انتخاب
ومعرفی خواهد شد. در صفحہ مسابقات کتاب های زیبا ونفیس را کہ در مطبعہ دولتی بچاپ
رسیدہ است بہ جایزہ گذاشته ایم.

ورمه طفلك زيبا و صحتمند

فوزيه نوري همكار جد يد ما

زرغونه خواخوږی همکار جد يد
ماکه باارسال مطا لب پښتو
همکاری خودرا آغاز نموده است
وی برنده جایزه شما ره ۴۷
صفحه مسابقات دکمکیانو انیس
گردیده ، جایزه خودرا از دفتر
مجله اخذ نموده است .

وینوس «اسد» دختر زیبا ذکی و باهوش

قابل توجه شاگردان صنف ۴- الی ۶

آمریت جوایز کلتوری وزارت اطلاعات و کلتور به منظور
تبارز استعداد اطفال جو ایز مخصوص در رشته های نقاشی
و خطاطی در سال ۱۳۵۵ مدنظر گرفته است .
اطفال شامل صنوف چهارالی ششم مکا تب که در این
رشته ها علاقه و استعداد دارند میتوانند به رهنمای والدین
شان سه نمونه از آثار خود را به آمریت جوایز وزارت اطلاعات
و کلتور بسپارند .

البته بعد از ارزیابی آثار به اطفالی که استعداد شان ثابت
گردد چانس شمول بمسابقه که دایر میشود داده شده و بعدا
جوایزی به مستحقین توزیع میگردد .
(۸۵) ۴۴